

Úřední věstník

Evropské unie

C 9

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

12. ledna 2013

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2013/C 9/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 399, 22.12.2012	1
Soudní dvůr		
2013/C 9/02	Složení přísahy nového člena Soudního dvora	2
2013/C 9/03	Určení senátu pověřeného projednáváním věcí uvedených v člancích 193 a 194 jednacího řádu Soudního dvora	2
Tribunál		
2013/C 9/04	Přidělení soudců k senátům	3

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 9/05	Věc C-247/10 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd v. Rada Evropské unie, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Evropská komise, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas („Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 1472/2006 — Dovozy některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7 písm. b) — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Článek 9 odst. 6 — Individuální zacházení — Článek 17 odst. 3 — Výběr vzorku — Článek 20 odst. 5 — Práva obhajoby“) 5	5
2013/C 9/06	Věc C-342/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Finská republika („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Dohoda o EHP — Článek 40 — Zdaňování dividend vyplacených ve prospěch nerezidentních penzijních fondů“) 5	5
2013/C 9/07	Věc C-511/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Hildesheim v. BLC Baumarkt GmbH & Co. KG („Šestá směrnice o DPH — Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec — Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu — Zboží a služby použité jak pro zdanitelná plnění, tak i pro plnění osvobozená od daně — Pronájem nemovitosti pro obchodní účely a pro účely bydlení — Kritérium výpočtu odpočitatelného podílu DPH“) 6	6
2013/C 9/08	Věc C-528/10: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 2001/14/ES — Článek 6 odstavce 2 až 5 a článek 11 — Kapacity a zpoplatnění železničních infrastruktur — Regulační orgán — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 6	6
2013/C 9/09	Spojené věci C-539/10 P a C-550/10 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Stichting Al-Aqsa v. Rada Evropské unie (C-539/10 P), Nizozemské království v. Stichting Al-Aqsa, Rada Evropské unie, Evropská komise (C-550/10 P) („Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti terorismu — Omezující opatření namířená proti některým osobám a entitám — Zmrazení finančních prostředků — Společný postoj 2001/931/SZBP — Článek 1 odst. 4 a 6 — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Článek 2 odst. 3 — Zápis a ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů — Podmínky — Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem — Zrušení vnitrostátního opatření — Žaloba na neplatnost — Přípustnost žaloby — Právo na ochranu vlastnictví — Zásada proporcionality — Článek 253 ES — Povinnost uvést odůvodnění“) 7	7
2013/C 9/10	Věc C-551/10 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 — Éditions Odile Jacob SAS v. Evropská komise, Lagardère SCA („Kasační opravný prostředek — Spojování podniků působících na trhu v oblasti vydavatelství knih — Nařízení (EHS) č. 4064/89 — Ujednání dočasného převodu — Neúčinné důvody kasačního opravného prostředku“) 8	8

2013/C 9/11	Spojené věci C-553/10 P a C-554/10 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 — Evropská komise v. Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA a Lagardère SCA v. Éditions Odile Jacob SAS, Evropská komise, Wendel Investissement SA („Kasační opravný prostředek — Spojování podniků působících na trhu v oblasti vydavatelství knih — Zrušení rozhodnutí týkajícího se schválení investičního podniku jako nabyvatele následně převáděných aktiv — Dosah možného nedostatku nezávislosti zplnomocněnce“) 8	8
2013/C 9/12	Věc C-34/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší“) 9	9
2013/C 9/13	Věc C-35/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs („Články 49 SFEU a 63 SFEU — Vyplácení dividend — Korporační daň — Věc C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Výklad rozsudku — Zamezení ekonomickému dvojímu zdanění — Rovnocennost metody osvobození od daně a metody zápočtu — Pojmy „daňová sazba“ a „různá míra zdanění“ — Dividendy pocházející ze třetích zemí“) 9	9
2013/C 9/14	Věc C-40/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Německo) — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm („Články 20 SFEU a 21 SFEU — Listina základních práv Evropské unie — Článek 51 — Směrnice 2003/109/ES — Státní příslušníci třetích zemí — Právo pobytu v členském státě — Směrnice 2004/38/ES — Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie — Státní příslušník třetí země, který nedoprovází ani nenásleduje občana Unie do hostitelského členského státu a zůstává v členském státě původu občana — Právo pobytu státního příslušníka třetí země v členském státě původu občana pobývajících v jiném členském státě — Občanství Unie — Základní práva“) 10	10
2013/C 9/15	Věc C-56/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost Oberlandesgericht Düsseldorf o rozhodnutí o předběžné otázce — Německo) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH („Odrůdová práva Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Zpracování — Povinnost zpracovatele poskytnout informace držiteli odrůdového práva Společenství — Podmínky týkající se okamžiku podání a obsahu žádosti o informace“) 11	11
2013/C 9/16	Věc C-131/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Pfeifer & Langen KG v. Hauptzollamt Aachen („Zemědělství — Nařízení (EHS) č. 1443/82 — Článek 3 odst. 4 — Uplatňování režimu kvót v odvětví cukru — Přebytková množství cukru zjištěná orgány členského státu při kontrole a posteriori provedené u producenta — Zohlednění tohoto přebytku při stanovení konečné produkce v hospodářském roce, během něhož byl rozdíl zjištěn“) 11	11
2013/C 9/17	Věc C-165/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyššího soudu Slovenskej republiky — Slovensko) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky v. Profitube spol. s r. o. („Šestá směrnice o DPH — Použitelnost — Celní kodex Společenství — Zboží pocházející ze třetí země a umístěné do režimu uskladňování v celním skladu na území členského státu — Zpracování zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku s podmíněným osvobozením od cla — Prodej zboží a opětovné propuštění do režimu uskladňování v celním skladu — Zboží, které se stále nachází v tomtéž celním skladu během všech transakcí — Dodání zboží za protiplnění uskutečněné v tuzemsku — Uskutečnění zdanitelného plnění pro účely DPH“) 12	12

2013/C 9/18	Věc C-174/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Steglitz v. Ines Zimmermann („Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Článek 13 část A odst. 1 písm. g) a odst. 2 — Plnění úzce související se sociální péčí a sociálním zabezpečením poskytovaná veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které jsou uznávané za subjekty sociální povahy — Uznání — Podmínky, které se nepoužijí na jiné než veřejnoprávní subjekty — Posuzovací pravomoc členských států — Meze — Zásada daňové neutrality“)	13
2013/C 9/19	Věc C-180/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság) — Maďarsko) — Bericap Záródástechnikai bt v. Plastinnova 2000 kft („Směrnice 2004/48/ES — Pravidla pro hodnocení důkazů v rámci sporu před vnitrostátním soudem, kterému je předložen návrh na prohlášení neplatnosti užitného vzoru — Pravomoci vnitrostátního soudu — Pařížská úmluva — Dohoda TRIPS“)	13
2013/C 9/20	Věc C-199/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van koophandel Brussel — Belgie) — Europese Gemeenschap v. Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl („Zastupování Evropské unie před vnitrostátními soudy — Články 282 ES a 335 SFEU — Žaloba na náhradu škody, která Evropské unii vznikla v důsledku kartelové dohody — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na spravedlivý proces — Právo na přístup k soudu — Rovnost zbraní — Článek 16 nařízení č. 1/2003“)	14
2013/C 9/21	Spojené věci C-299/11 a C-230/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Passau — Německo) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) v. Kaiser GmbH („Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Zkrácení pracovní doby („Kurzarbeit“) — Krácení nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok v závislosti na zkrácení pracovní doby — Finanční náhrada“)	14
2013/C 9/22	Věc C-244/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinností státem — Články 43 ES a 56 ES — Režim, který nabytí hlasovacích práv představujících více než 20 % základního kapitálu některých „akciových společností strategického významu“ váže na předchozí povolení — Mechanismus následné kontroly některých rozhodnutí přijatých těmito společnostmi“)	15
2013/C 9/23	Věc C-245/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Asylgerichtshof — Rakousko) — K v. Bundesasylamt („Nařízení (ES) č. 343/2003 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států — Humanitární ustanovení — Článek 15 tohoto nařízení — Osoba, jíž byl poskytnut azyl v členském státě a která je závislá na pomoci žadatele o azyl z důvodu vážné nemoci — Článek 15 odst. 2 nařízení — Povinnost tohoto členského státu, jemuž nepřísluší přezkum na základě kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení, posoudit žádost o azyl podanou uvedeným žadatelem o azyl — Podmínky“)	15
2013/C 9/24	Věc C-268/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Německo) — Atilla Gülbahce v. Freie und Hansestadt Hamburg („Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Článek 6 odst. 1 první odrážka — Práva tureckých pracovníků působících na řádném trhu práce — Zrušení platnosti povolení k pobytu se zpětným účinkem“)	16

2013/C 9/25	Věc C-271/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias — Řecko) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) a další v. Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon („Letecká doprava — Nařízení č. 2042/2003 — Technické požadavky a správní postupy v oblasti civilního letectví — Zachování letové způsobilosti letadel — Oprávnění udělené členům personálu podílejícího se na úkolech kontroly — Požadovaná kvalifikace“) 16	16
2013/C 9/26	Věc C-299/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. Gemeente Vlaardingen („Daně — DPH — Zdanitelná plnění — Použití zboží získaného „v rámci podnikání“ pro účely podnikání — Postavení na roveň dodání za protiplnění — Pozemky patřící osobě povinné k dani a přestavěné třetí osobou“) 17	17
2013/C 9/27	Věc C-351/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgie) — KGH Belgium NV v. Belgische Staat („Celní dluh — Výběr dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží — (Za)účtování cel — Podrobná pravidla“) 18	18
2013/C 9/28	Věc C-417/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Rada Evropské unie v. Nadiany Bamba, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Zmrazení finančních prostředků — Článek 296 SFEU — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Právo na ochranu majetku“) 18	18
2013/C 9/29	Věc C-438/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen („Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 2 písm. b) — Dodatečný výběr dovozního cla — Legitimní očekávání — Nemožnost ověření správnosti osvědčení o původu — Pojem „potvrzení založené na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem“ — Důkazní břemeno — Systém všeobecných celních preferencí“) 19	19
2013/C 9/30	Věc C-456/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Bremen — Německo) — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Krones AG v. Samskip GmbH („Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Články 32 a 33 — Uznávání soudních rozhodnutí — Pojem „rozhodnutí“ — Účinky soudního rozhodnutí na mezinárodní příslušnost — Smluvní ustanovení o založení příslušnosti“) 19	19
2013/C 9/31	Věc C-461/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Stockholms tingsrätt — Švédsko) — Ulf Kazimierz Radziejewski v. Kronofogdemyndigheten i Stockholm („Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Řízení o úplném nebo částečném oddlužení — Dlužník, který je fyzickou osobou — Vnitrostátní právní úprava, která váže povolení oddlužení na podmínku bydliště“) 20	20
2013/C 9/32	Věc C-469/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Odmítnutí nabídky podané v rámci nabídkového řízení Unie — Promlčecí lhůta — Počátek — Použití lhůty z důvodu vzdálenosti“) 20	20

2013/C 9/33	Věc C-532/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Köln — Německo) — Susanne Leichenich v. Ansbart Peffekoven, Ingo Horeis („Směrnice 77/388/EHS — DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část B písm. b) — Pacht nebo nájem nemovitého majetku — Hausbót bez vlastního pohonu trvale umístěný podél břehu řeky — Nájem hausbótu včetně k němu přiléhajícího mola, pozemku a vodní plochy — Výhradní určení ke stálému využívání jako restaurace s diskotékou — Jediné plnění“)	21
2013/C 9/34	Věc C-558/11: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — SIA Kurcums Metal v. Valsts ieņēmumu dienests („Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Kombinovaná lana „Taifun“ vyrobená v Rusku, jež sestávají z polypropylenu a ocelového drátu — Obloukové svorky ve tvaru U, které mají zakulacené konce spojené čepy — Antidumpingové clo z dovozu některých železných [nebo] ocelových lan a kabelů pocházejících z České republiky, Ruska, Thajska a Turecka“)	21
2013/C 9/35	Věc C-286/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. listopadu 2012 — Evropská komise v. Maďarsko („Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 a čl. 6 odst. 1 — Vnitrostátní režim, který stanoví, že služební poměr soudců, státních zástupců a notářů povinně zaniká při dovršení věku 62 let — Legitimní cíle odůvodňující rozdílné zacházení se zaměstnanci, kteří nedosáhli věku 62 let — Přiměřenost délky trvání přechodného období“)	22
2013/C 9/36	Věc C-502/11: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 4. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss v. Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture („Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Článek 6 — Zásady rovného zacházení a transparentnosti — Přípustnost právní úpravy, která účast v nabídkových řízeních omezuje na společnosti vykonávající obchodní činnost a vylučuje společnosti podle občanského práva („società semplici“) — Institucionální a statutární cíle — Zemědělské podniky“)	22
2013/C 9/37	Věc C-554/11 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 15. října 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům — Odepření úplného přístupu k dokumentům týkajícím se smlouvy LIEN 97-2011 — Žaloba na neplatnost — Nový přezkum v průběhu řízení — Podání samostatné žaloby na neplatnost“)	23
2013/C 9/38	Věc C-559/11: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgie) — Pelckmans Turnhout NV v. Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV („Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 2005/29/CE — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava zakazující, aby byla prodejna otevřena sedm dní v týdnu“)	23
2013/C 9/39	Věc C-581/11 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 12. července 2012 — Muhamad Mugarby v. Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Žaloba pro nečinnost — Porušení základních práv a asociační dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou — Opomenutí Rady a Komise přijmout opatření proti Libanonské republice — Žaloba na náhradu škody — Zjevně neopodstatněný a zjevně nepřípustný kasační opravný prostředek“)	24

2013/C 9/40	Spojené věci C-587/11 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 18. září 2012 — Omnicare, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Astellas Pharma GmbH („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Přihláška k zápisu slovního označení „OMNICARE CLINICAL RESEARCH“ — Námitky — Rozhodnutí odvolacího senátu zamítající přihlášku k zápisu — Žaloba — Rozsudek Tribunálu zamítající tuto žalobu — Zpětvzetí námitek — Kasační opravný prostředek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 24	24
2013/C 9/41	Věc C-356/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 27. července 2012 — Wolfgang Glatzel v. Freistaat Bayern 25	25
2013/C 9/42	Věc C-401/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. září 2012 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise 25	25
2013/C 9/43	Věc C-402/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. srpna 2012 Evropským parlamentem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise 26	26
2013/C 9/44	Věc C-403/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2012 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise 26	26
2013/C 9/45	Věc C-404/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. září 2012 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe v. Komise 27	27
2013/C 9/46	Věc C-405/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2012 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe v. Komise 28	28
2013/C 9/47	Věc C-429/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) dne 21. září 2012 — Siegfried Pohl v. ÖBB Infrastruktur AG 28	28
2013/C 9/48	Věc C-441/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 3. října 2012 — Almer Beheer BV a další v. Van den Dungen Vastgoed BV a další..... 29	29
2013/C 9/49	Věc C-442/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 3. října 2012 — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV 30	30
2013/C 9/50	Věc C-459/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 11. října 2012 — Werner Krieger v. ERGO Lebensversicherung AG 30	30
2013/C 9/51	Věc C-461/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 15. října 2012 — Granton Advertising BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag 30	30

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 9/52	Věc C-464/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 17. října 2012 — ATP Pension Service A/S v. Skatteministeriet	31
2013/C 9/53	Věc C-481/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva), která byla doručena dne 25. října 2012 — Juvelta UAB v. Lietuvos prabavimo rūmai	32
2013/C 9/54	Věc C-482/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným súdem Prešov (Slovenská republika) dne 29. října 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská v. Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.	32
2013/C 9/55	Věc C-493/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 5. listopadu 2012 — Eli Lilly and Company Ltd v. Human Genome Sciences Inc	33
2013/C 9/56	Věc C-524/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. listopadu 2012 TeamBank AG Nürnberg proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 19. září 2012 ve věci T-220/11, TeamBank AG Nürnberg v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).....	33
2013/C 9/57	Věc C-317/11: Usnesení předsedy velkého senátu Soudního dvora ze dne 22. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesarbeitsgericht Berlin — Německo) — Rainer Reimann v. Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG	34
2013/C 9/58	Věc C-606/11: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené království) — Grattan plc v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	34
2013/C 9/59	Věc C-150/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström v. Ryanair Holdings plc	34
Tribunál		
2013/C 9/60	Věc T-270/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Německo v. Komise („EFRR — Snížení příspěvku — Operační program spadající pod cíl 1 (1994–1999), týkající se východního Berlína (Německo)“)	35
2013/C 9/61	Věc T-76/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Španělsko v. Komise („Rybolov — Opatření na zachování rybolovných zdrojů — Článek 105 nařízení (ES) č. 1224/2009 — Odpočty od kvót přidělených na daný rok z důvodu překročení kvót přidělených na předchozí léta — Časová působnost — Právní jistota — Výklad zajišťující dodržení primárního práva — Zásada legality trestů — Zákaz zpětné účinnosti“)	35
2013/C 9/62	Věc T-338/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Getty Images v. OHIM (PHOTOS.COM) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PHOTOS.COM — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009“).....	35

2013/C 9/63	Věc T-558/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Atlas v. OHIM — Couleurs de Tollens (ARTIS) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ARTIS — Starší národní slovní ochranná známka ARTIS — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“).....	36
2013/C 9/64	Věc T-589/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. listopadu 2012 — Phonebook of the World v. OHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství PAGINE GIALLE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Neexistence označení nebo údajů, jež se staly obvyklými — Článek 7 odstavec 1 písm. b) až d) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009“).....	36
2013/C 9/65	Věc T-286/11 P: Usnesení Tribunálu ze dne 15. listopadu 2012 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Mimosmluvní odpovědnost — Náhrada újmy způsobené zasláním dopisu o nákladech řízení advokátovi, který žalobce v této věci zastupoval — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“)	36
2013/C 9/66	Věc T-219/12: Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2012 — Saobračajni institut CIP v. Komise („Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na služby — Vyloučení žalobce z nabídkového řízení — Zrušení nabídkového řízení po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	37
2013/C 9/67	Věc T-227/12: Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2012 — Saobračajni institut CIP v. Komise („Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na služby — Vyloučení žalobce z nabídkového řízení — Zrušení nabídkového řízení po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	37
2013/C 9/68	Věc T-345/12 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 16. listopadu 2012 — Akzo Nobel a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Zveřejnění rozhodnutí konstatujícího porušení článku 81 ES — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s informacemi poskytnutými Komisí na základě jejího oznámení o spolupráci — Návrh na předběžné opatření — Naléhavost — Fumus boni juris — Zvážení zájmů“)	37
2013/C 9/69	Věc T-403/12 R: Usnesení soudce Tribunálu příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních ze dne 14. listopadu 2012 — Intrasoft International v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Nabídkové řízení — Odmítnutí nabídky — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)	38
2013/C 9/70	Věc T-467/12: Žaloba podaná dne 25. října 2012 — Tridium v. OHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)	38
2013/C 9/71	Věc T-471/12: Žaloba podaná dne 29. října 2012 — Meta Group v. Komise	39
2013/C 9/72	Věc T-474/12: Žaloba podaná dne 31. října 2012 — Giorgis v. OHIM — Comigel (tvar pohárů) ...	40

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 9/73	Věc T-475/12: Žaloba podaná dne 29. října 2012 — LaserSoft Imaging v. OHIM (WorkflowPilot)	41
2013/C 9/74	Věc T-476/12: Žaloba podaná dne 31. října 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland v. Komise ...	41
2013/C 9/75	Věc T-486/12: Žaloba podaná dne 3. listopadu 2012 — GOLAM v. OHIM — Pentafarma (METABOL)	42
2013/C 9/76	Věc T-488/12: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2012 — CITEB a Belgo-Metal v. Parlament	42

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 9/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 399, 22.12.2012

Dřívější publikace

Úř. věst. C 389, 15.12.2012

Úř. věst. C 379, 8.12.2012

Úř. věst. C 373, 1.12.2012

Úř. věst. C 366, 24.11.2012

Úř. věst. C 355, 17.11.2012

Úř. věst. C 343, 10.11.2012

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

Složení přísahy nového člena Soudního dvora

(2013/C 9/02)

Pan Wahl, který byl jmenován generálním advokátem Soudního dvora rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 25. dubna 2012 ⁽¹⁾ na období od 7. října 2012 do 6. října 2018, složil dne 28. listopadu 2012 přísahu před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 21.

Určení senátu pověřeného projednáváním věcí uvedených v člancích 193 a 194 jednacího řádu Soudního dvora

(2013/C 9/03)

Soudní dvůr na schůzi konané dne 6. listopadu 2012 určil na dobu jednoho roku, která uplyne dne 6. října 2013, IV. senát jako senát, který je v souladu s článkem 191 jednacího řádu Soudního dvora pověřen projednáváním věcí uvedených v člancích 193 a 194 jednacího řádu.

TRIBUNÁL

Přidělení soudců k senátům

(2013/C 9/04)

Dne 29. listopadu 2012 rozhodla plenární konference Tribunálu v návaznosti na uvedení N. Wahla do funkce generálního advokáta Soudního dvora o změně rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. září 2010 ⁽¹⁾, 26. října 2010 ⁽²⁾, 29. listopadu 2010 ⁽³⁾, 20. září 2011 ⁽⁴⁾, 25. listopadu 2011 ⁽⁵⁾, 16. května 2012 ⁽⁶⁾, 17. září 2012 ⁽⁷⁾, 9. října 2012 ⁽⁸⁾ o přidělení soudců k senátům.

Na období od 29. listopadu 2012 do dne uvedení do funkce švédského soudce je přidělení soudců k senátům následující:

I. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

J. Azizi, předseda senátu, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kančeva a E. Buttigieg, soudci.

1. senát, v němž zasedají tři soudci:

J. Azizi, předseda senátu;

- a) S. Frimodt Nielsen a M. Kančeva, soudci;
- b) S. Frimodt Nielsen a E. Buttigieg, soudci;
- c) M. Kančeva a E. Buttigieg, soudci.

II. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

N. J. Forwood, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek a J. Schwarcz, soudci.

2. senát, v němž zasedají tři soudci:

N. J. Forwood, předseda senátu;
F. Dehousse, soudce;
J. Schwarcz, soudce.

III. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

O. Czúcz, předseda senátu, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kančeva a E. Buttigieg, soudci.

3. senát, v němž zasedají tři soudci:

O. Czúcz, předseda senátu;
I. Labucka, soudkyně;
D. Gratsias, soudce.

IV. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

I. Pelikánová, předsedkyně senátu, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude, soudci.

4. senát, v němž zasedají tři soudci:

I. Pelikánová, předsedkyně senátu;
K. Jürimäe, soudkyně;
M. van der Woude, soudce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. C 346, 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 305, 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 370, 17.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 174, 16.6.2012, s. 2.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 311, 13.10.2012, s. 2.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 431, 10.11.2012, s. 2.

V. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

S. Papasavvas, předseda senátu, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude, soudci.

5. senát, v němž zasedají tři soudci:

S. Papasavvas, předseda senátu;

V. Vadapalas, soudce;

K. O'Higgins, soudce.

VI. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

H. Kanninen, předseda senátu, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu a G. Berardis, soudci.

6. senát, v němž zasedají tři soudci:

H. Kanninen, předseda senátu, S. Soldevila Fragoso a G. Berardis, soudci.

VII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

A. Dittrich, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek a J. Schwarcz, soudci.

7. senát, v němž zasedají tři soudci:

A. Dittrich, předseda senátu;

I. Wiszniewska-Białecka, soudkyně;

M. Prek, soudce.

VIII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

L. Truchot, předseda senátu, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu a G. Berardis, soudci.

8. senát, v němž zasedají tři soudci:

L. Truchot, předseda senátu;

M. E. Martins Ribeiro, soudkyně;

A. Popescu, soudce.

Na období od 29. listopadu 2012 do dne uvedení do funkce švédského soudce:

- v I. rozšířeném senátu budou soudci zasedajícími s předsedou senátu k vytvoření rozšířeného kolegia oba zbývající soudci 1. senátu, kterému byla věc původně přidělena, čtvrtý soudce tohoto senátu a jeden soudce 3. senátu, v němž zasedají tři soudci. Posledně uvedený soudce, který nebude předsedou senátu, bude určen podle pořadí upraveného v článku 6 jednacího řádu Tribunálu;
- ve III. rozšířeném senátu budou soudci zasedajícími s předsedou senátu k vytvoření rozšířeného kolegia oba zbývající soudci 3. senátu, kterému byla věc původně přidělena, a dva soudci 1. senátu, což je kolegium složené ze čtyř soudců. Oba posledně uvedení soudci, z nichž žádný nebude předsedou senátu, budou určeni podle pořadí upraveného v článku 6 jednacího řádu Tribunálu;
- v 1. senátu, v němž zasedají tři soudci, bude předseda senátu zasedat postupně se soudci uvedenými pod písm. a), b) nebo c), podle kolegia, k němuž náleží soudce zpravodaj. Ve věcech, v nichž je předseda senátu soudcem zpravodajem, bude předseda senátu zasedat se soudci každého z těchto kolegií alternativně podle pořadí zápisu věcí do rejstříku, aniž bude dotčena souvislost věcí.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd v. Rada Evropské unie, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Evropská komise, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

(Věc C-247/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 1472/2006 — Dovozy některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7 písm. b) — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Článek 9 odst. 6 — Individuální zacházení — Článek 17 odst. 3 — Výběr vzorku — Článek 20 odst. 5 — Práva obhajoby“)

(2013/C 9/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (zástupce: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a R. Szostak, zmocněnci, ve spolupráci s G. Berrischem, Rechtsanwalt a N. Chesaites, Barrister), Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Evropská komise (zástupci: H. van Vliet a T. Scharf, zmocněnci), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 4. března 2010 ve spojených věcech T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd v. Rada Evropské unie a T-408/06, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd v. Rada Evropské unie, kterým Tribunál zamítl žalobu na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1).

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu ze dne 4. března 2010, Zhejiang Aokang Shoes a Wenzhou Taima Shoes v. Rada (T-407/06 a T-408/06) se zrušuje.
- 2) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla se zrušuje v části, v níž se týká Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených společnostmi Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. jak v prvním stupni, tak i v tomto řízení.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení vynaložené v prvním stupni řízení, jakož i v tomto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.07.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-342/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Dohoda o EHP — Článek 40 — Zdaňování dividend vyplácených ve prospěch nerezidentních penzijních fondů“)

(2013/C 9/06)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a I. Koskinen, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Vedlejší účastníci vystupující na podporu žalované: Dánské království (zástupce: C. Vang, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci), Nizozemské království (zástupkyně: C. Wissels a M. Noort, zmocněnkyně), Švédské království (zástupkyně: A. Falk a S. Johannesson, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: H. Walker, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. Facenou, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 63 SFEU a článku 40 Dohody o EHP — Daňová diskriminace — Vnitrostátní právní úprava, podle níž dividendy vyplácené rezidentními společnostmi ve prospěch zahraničních penzijních fondů podléhají daňovému režimu, který je striktnější než režim použitelný pro tuzemské penzijní fondy

Výrok

- 1) Finská republika tím, že zavedla a zachovala v platnosti systém, podle kterého jsou dividendy vyplácené ve prospěch nerezidentních penzijních fondů zdaňovány diskriminačním způsobem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 63 SFEU a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.
- 2) Finská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Dánské království, Francouzská republika, Nizozemské království, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 28.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Hildesheim v. BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Věc C-511/10) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec — Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu — Zboží a služby použité jak pro zdanitelná plnění, tak i pro plnění osvobozená od daně — Pronájem nemovitosti pro obchodní účely a pro účely bydlení — Kritérium výpočtu odpočitatelného podílu DPH“)

(2013/C 9/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Hildesheim

Žalovaná: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 17 odst. 5 třetího pododstavce směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu — Zboží a služby použité jak pro zdanitelná plnění, tak i pro plnění osvobozená od daně — Pronájem nemovitosti pro obchodní účely a pro účely bydlení — Výpočet odpočitatelného podílu podle obratu nájemců obchodních prostor — Vnitrostátní právní úprava, jež stanoví výpočet podílu podle plochy nemovitosti přidělené těmto nájemcům

Výrok

Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členským státům, aby při výpočtu odpočitatelného podílu daně z přidané hodnoty splatné na vstupu pro určité plnění, jako je výstavba budovy ke smíšenému využití, upřednostnily namísto klíče rozdělení uvedeného v čl. 19 odst. 1 této směrnice, jež je založen na obratu, jiný klíč rozdělení, a to pod podmínkou, že zvolená metoda zaručí přesnější určení uvedeného odpočitatelného podílu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-528/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 2001/14/ES — Článek 6 odstavce 2 až 5 a článek 11 — Kapacity a zpoplatnění železničních infrastruktur — Regulační orgán — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2013/C 9/08)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: S. Chala, zmocněnec)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Italská republika (zástupce(i): G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 6 odst. 2 a 5 a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404)

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě opatření nezbytná zejména pokud jde o jednotky zpoplatnění a infrastruktury v odvětví železnic uvedené v čl. 6 odst. 2 až 5 a v článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto článků.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika a Italská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Stichting Al-Aqsa v. Rada Evropské unie (C-539/10 P), Nizozemské království v. Stichting Al-Aqsa, Rada Evropské unie, Evropská komise (C-550/10 P)

(Spojené věci C-539/10 P a C-550/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti terorismu — Omezující opatření namířená proti některým osobám a entitám — Zmrazení finančních prostředků — Společný postoj 2001/931/SZBP — Článek 1 odst. 4 a 6 — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Článek 2 odst. 3 — Zápis a ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů — Podmínky — Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem — Zrušení vnitrostátního opatření — Žaloba na neplatnost — Připustnost žaloby — Právo na ochranu vlastnictví — Zásada proporcionality — Článek 253 ES — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 9/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

(C-539/10 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Stichting Al-Aqsa (zástupci: M.J.G. Uiterwaal a A..M. van Eik, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: E. Finnegan, B. Driessen a R. Szostak, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující Radu Evropské unie: Nizozemské království (zástupkyně: C. M. Wissels a M. Bulterman, zmocněnkyně), Evropská komise (zástupci: S. Boelaert a M. P. van Nuffel, zmocněnci)

(C-550/10 P)

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Nizozemské království (zástupkyně: C. M. Wissels a M. Noort, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení: Stichting Al-Aqsa (zástupce: A..M. van Eik, advokát), Rada Evropské unie (zástupci: E. Finnegan, B. Driessen a R. Szostak, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: S. Boelaert a M. P. van Nuffel, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 9. září 2010 — Al Aqsa v. Rada (T-348/07), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Rady 2007/445/ES ze dne 28. června 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům v rámci boje proti terorismu a zrušují rozhodnutí 2006/379/ES a 2006/1008/ES, rozhodnutí Rady 2007/868/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES, rozhodnutí Rady 2008/583/ES ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES, rozhodnutí Rady 2009/62/ES ze dne 26. ledna 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2008/583/ES, nařízení Rady (ES) č. 501/2009 ze dne 15. června 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2009/62/ES, v rozsahu, v němž se tyto akty týkají Stichting Al-Aqsa

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2010, Al Aqsa v. Rada (T-348/07), se zrušuje.
- 2) Žaloba a kasační opravný prostředek Stichting Al Aqsa se zamítají.
- 3) Stichting Al Aqsa ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Nizozemským královstvím a Radou Evropské unie v tomto řízení o kasačních opravných prostředcích, jakož i náklady vynaložené Radou v řízení v prvním stupni.

- 4) Evropská komise jakožto vedlejší účastník řízení před Tribunálem Evropské unie a Soudním dvorem Evropské unie, jakož i Nizozemské království jakožto vedlejší účastník řízení před Tribunálem ponosou vlastní náklady řízení vynaložené v příslušných stupních.

(¹) Úř. věst. C 46, 12.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 — Éditions Odile Jacob SAS v. Evropská komise, Lagardère SCA

(Věc C-551/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Spojování podniků působících na trhu v oblasti vydavatelství knih — Nařízení (EHS) č. 4064/89 — Ujednání dočasného převodu — Neúčinné důvody kasačního opravného prostředku“)

(2013/C 9/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Éditions Odile Jacob SAS (zástupci: O. Fréget, M. Struys, M. Potel a L. Eskenazi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, O. Beynet a S. Noë, zmocněnci), Lagardère SCA (zástupci: A. Winckler, F. de Bure a J.-B. Pinçon, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu ze dne 13. září 2010, Éditions Jacob v. Komise (T-279/04), jímž Tribunál zamítl žalobu, kterou Odile Jacob žádala zrušení rozhodnutí Komise 2004/422/ES ze dne 7. ledna 2004, prohlášení spojení za slučitelné se společným trhem a dohodou o Evropském hospodářském prostoru (věc COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Zjevně nesprávné posouzení — Porušení zásady právní jistoty, zásady legitimního očekávání a zásady rovnosti

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 46, 12.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 — Evropská komise v. Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA a Lagardère SCA v. Éditions Odile Jacob SAS, Evropská komise, Wendel Investissement SA

(Spojené věci C-553/10 P a C-554/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Spojování podniků působících na trhu v oblasti vydavatelství knih — Zrušení rozhodnutí týkajícího se schválení investičního podniku jako nabyvatele následně převáděných aktiv — Dosah možného nedostatku nezávislosti zplnomocněnce“)

(2013/C 9/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, A. Bouquet a S. Noë, zmocněnci), Lagardère SCA (zástupci: A. Winckler, F. de Bure a J.-B. Pinçon, advokáti)

Další účastnice řízení: Éditions Odile Jacob SAS (zástupci: O. Fréget, M. Struys a L. Eskenazi, advokáti), Wendel Investissement SA (zástupci: M. Trabucchi, F. Gordon a C. Baldon, advokáti), Lagardère SCA (zástupci: A. Winckler, F. de Bure a J.-B. Pinçon, advokáti), Evropská komise (zástupci: O. Beynet, A. Bouquet a S. Noë, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 13. září 2010, Éditions Jacob v. Komise (T-452/04), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise D(2004) 203365 ze dne 30. července 2004 o schválení společnosti Wendel Investissement jako nabyvatele aktiv převedených v souladu s rozhodnutím Komise 2004/422/ES ze dne 7. ledna 2004 prohlášení spojení za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Věc COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Dosah případného nedostatku nezávislosti zplnomocněnce — Zkreslení skutkových okolností — Porušení povinnosti uvést odůvodnění

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Evropská komise a společnost Lagardère SCA ponosou vlastní náklady řízení a ukládá se jim náhrada nákladů řízení vynaložených společností Éditions Odile Jacob SAS.
- 3) Společnost Wendel Investissement SA ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 46, 12.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-34/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší“)

(2013/C 9/12)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade, A. Alcover San Pedro a S. Petrova, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a M. J. Lois, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, s. 1) — Mezní hodnoty a varovné prahové hodnoty pro ochranu lidského zdraví — Koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že v letech 2005 až 2007 nezajistila, aby 24-hodinové koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší nepřekračovaly mezní hodnoty stanovené v čl. 5 odst. 1 Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší v zónách a aglomeracích Braga, Porto Litoral, Área Metropolitana de Lisboa Norte a Área Metropolitana de Lisboa Sul, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného ustanovení.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Portugalská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 2.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-35/11) ⁽¹⁾

(„Články 49 SFEU a 63 SFEU — Vyplácení dividend — Korporační daň — Věc C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Výklad rozsudku — Zamezení ekonomickému dvojímu zdanění — Rovnocennost metody osvobození od daně a metody zápočtu — Pojmy „daňová sazba“ a „různá míra zdanění“ — Dividendy pocházející ze třetích zemí“)

(2013/C 9/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Test Claimants in the FII Group Litigation

Žalovaní: Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (Chancery Division) — Výklad článků 49 SFEU a 63 SFEU — Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Výklad rozsudku Soudního dvora ve věci C-446/04 ze dne 12. prosince 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation — Pojmy „daňová sazba“ a „různá míra zdanění“ — Daňové sazby, které je třeba zohlednit při ověřování, zda je míra zdanění dividend vnitrostátního původu a dividend zahraničního původu stejná

Výrok

- 1) Články 49 SFEU a 63 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, podle kterých se na dividendy vnitrostátního původu uplatní metoda osvobození od daně a na dividendy zahraničního původu metoda zápočtu, je-li prokázáno, že sleva na dani, na niž má v rámci metody zápočtu nárok společnost, která dividendy přijme, je rovnocenná výši skutečně zaplacené daně ze zisků, z nichž byly dividendy vyplaceny, a dále že skutečná míra zdanění zisků společností v dotyčném členském státě je obecně nižší než stanovená nominální sazba daně.

2) Odpovědi Soudního dvora na druhou a čtvrtou otázku, které byly položeny ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 12. prosince 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04)*, platí také v případě, kdy:

— zahraniční korporální daň uplatněná na zisky, z nichž byly vyplaceny dividendy, nebyla nebo nebyla zcela odvedena společností-nerezidentem vyplácející uvedené dividendy společnostmi-rezidentovi, nýbrž společností-rezidentem členského státu, která je přímou či nepřímou dceřinou společností prvně uvedené společnosti;

— záloha na korporální daň nebyla zaplacená společností-rezidentem, která přijme dividendy od společnosti-nerezidenta, nýbrž její mateřskou společností-rezidentem v rámci režimu skupinového zdanění.

3) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že mateřská společnost-rezident členského státu, která v rámci takového režimu skupinového zdanění, jako je režim ve věci v původním řízení, byla v rozporu s pravidly unijního práva nucena zaplatit zálohu na korporální daň z části zisků pocházející z dividend zahraničního původu, má nárok na vrácení této neoprávněně vybrané daně, pokud tato překračuje zbývající část korporální daně, kterou byl daný členský stát oprávněn vybrat za účelem dorovnání nižší nominální sazby daně uplatněné na zisky, z nichž byly dividendy zahraničního původu vyplaceny, v porovnání s nominální sazbou daně platnou pro zisky mateřské společnosti-rezidenta.

4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že společnost-rezident členského státu vlastní podíl ve společnosti-rezidentovi třetí země, který jí zajišťuje nepochybný vliv na rozhodnutí posledně uvedené společnosti a umožňuje jí určovat její činnost, může s odvoláním na článek 63 SFEU namítat, že právní předpisy uvedeného členského státu týkající se daňového zacházení s dividendami pocházejícími z uvedené třetí země, které se nepoužijí výlučně na situace, kdy mateřská společnost vykonává rozhodující vliv na společnost, která vyplácí dividendy, nejsou v souladu s tímto ustanovením.

5) Odpověď Soudního dvora na třetí otázku položenou ve věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek *Test Claimants in the FII Group Litigation*, se nepoužije, jestliže dceřiné společnosti usazené v jiných členských státech, vůči nimž nebylo možné provést převod zálohy na korporální daň, nejsou zdaněny v členském státě mateřské společnosti.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerechtshof Baden-Württemberg — Německo) — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm

(Věc C-40/11) ⁽¹⁾

(„Články 20 SFEU a 21 SFEU — Listina základních práv Evropské unie — Článek 51 — Směrnice 2003/109/ES — Státní příslušníci třetích zemí — Právo pobytu v členském státě — Směrnice 2004/38/ES — Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie — Státní příslušník třetí země, který nedoprovází ani nenásleduje občana Unie do hostitelského členského státu a zůstává v členském státě původu občana — Právo pobytu státního příslušníka třetí země v členském státě původu občana pobývajícího v jiném členském státě — Občanství Unie — Základní práva“)

(2013/C 9/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Yoshikazu Iida

Žalované: Stadt Ulm

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerechtshof Baden-Württemberg — Výklad čl. 21 odst. 1 SFEU, jakož i čl. 2 bodu 2 písm. d), čl. 3 odst. 1, čl. 7 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) ve světle článku 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie a článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod — Výklad čl. 6 odst. 1 a 3 Smlouvy o EU, jakož i čl. 24 odst. 3, čl. 45 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 první věty Listiny základních práv Evropské unie — Nezletilé dítě, které je státním příslušníkem jednoho členského státu, jež se svou matkou přestěhovalo do jiného členského státu — Právo pobytu otce, který je státním příslušníkem třetího státu, a který je oprávněn k péči o dítě, ve státu původu dítěte — Působnost Listiny základních práv Evropské unie — Pojem „provedení práva Unie“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 2.4.2011.

Výrok

Nejedná-li se o situace upravené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS a neexistuje-li ani jiná vazba na ustanovení unijního práva týkající se občanství, nemůže se státní příslušník třetí země domáhat práva pobytu odvozeného od občana Unie.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost Oberlandesgericht Düsseldorf o rozhodnutí o předběžné otázce — Německo) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Věc C-56/11) (¹)

(„Odrůdová práva Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Zpracování — Povinnost zpracovatele poskytnout informace držitelům odrůdového práva Společenství — Podmínky týkající se okamžiku podání a obsahu žádosti o informace“)

(2013/C 9/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Žalovaná: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Düsseldorf — Výklad čl. 14 odst. 3 šestého pododstavce nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390) a čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 173, s. 14; Zvl. vyd. 03/18, s. 63) — Povinnost zpracovatele poskytnout informace držitelům odrůdového práva Společenství — Požadavky týkající se okamžiku podání a obsahu žádosti o poskytnutí informací, které zakládají povinnost poskytnout informace

Výrok

1) Článek 9 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2605/98 ze dne 3. prosince 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že informační povinnost zpracovatele, jež se týká chráněných odrůd, vzniká tehdy, byla-li žádost o informace týkající se daného hospodářského roku podána před uplynutím zmíněného hospodářského roku. Taková povinnost však může existovat i ohledně informací týkajících se až tří hospodářských let předcházejících běžnému hospodářskému roku, pokud držitel odrůdového práva Společenství podal první žádost, týkající se těchto odrůd, těmž zpracovateli v prvním z předchozích hospodářských let, jichž se týká žádost o informace.

2) Článek 14 odst. 3 šestá odrážka nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství ve spojení s článkem 9 nařízení č. 1768/95, ve znění nařízení č. 2605/98, musí být vykládán v tom smyslu, že žádost držitele chráněné odrůdy Společenství o informace adresovaná zpracovateli nemusí obsahovat důkazy na podporu indicií, které se v ní uvádějí. Kromě toho samotná skutečnost, že zemědělec provede smluvní výsev chráněné odrůdy, nemůže představovat indicii, že zpracovatel provedl nebo zamýšlí provést tyto úkony ohledně produktu sklizně získané výsevem rozmnožovacího materiálu zmíněné odrůdy za účelem jeho výsevu. Taková skutečnost však může v závislosti na ostatních okolnostech věci umožnit závěr o existenci takovéto indicie, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu ve sporu, jenž mu byl předložen.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Pfeifer & Langen KG v. Hauptzollamt Aachen

(Věc C-131/11) (¹)

(„Zemědělství — Nařízení (EHS) č. 1443/82 — Článek 3 odst. 4 — Uplatňování režimu kvót v odvětví cukru — Přebytková množství cukru zjištěná orgány členského státu při kontrole a posteriori provedené u producenta — Zohlednění tohoto přebytku při stanovení konečné produkce v hospodářském roce, během něhož byl rozdíl zjištěn“)

(2013/C 9/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pfeifer & Langen KG

Žalovaný: Hauptzollamt Aachen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad čl. 3 odst. 4 nařízení Komise (EHS) č. 1443/82 ze dne 8. června 1982, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu kvót v odvětví cukru (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 158, s. 17) — Přebývající množství isoglukózy zjištěná a posteriori orgány členského státu během kontroly — Případně zohlednění tohoto přebytku při stanovení konečné produkce v hospodářském roce, během něhož byl rozdíl zjištěn

Výrok

Článek 3 odst. 4 nařízení Komise (EHS) č. 1443/82 ze dne 8. června 1982, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu kvót v odvětví cukru, ve znění nařízení Komise (ES) č. 392/94 ze dne 23. února 1994, musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije v situaci, kdy bylo přebytkové množství cukru zjištěno vnitrostátními orgány v rámci kontroly a posteriori provedené u producenta, pokud toto přebytkové množství tvoří cukr C.

(¹) Úř. věst. C 179, 18.6.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky — Slovensko) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky v. Profitube spol. s r. o.

(Věc C-165/11) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Použitelnost — Celní kodex Společenství — Zboží pocházející ze třetí země a umístěné do režimu uskladňování v celním skladu na území členského státu — Zpracování zboží v režimu aktivního zúšlechťovacího styku s podmíněným osvobozením od cla — Prodej zboží a opětovné propuštění do režimu uskladňování v celním skladu — Zboží, které se stále nachází v tomtéž celním skladu během všech transakcí — Dodání zboží za protiplnění uskutečněné v tuzemsku — Uskutečnění zdanitelného plnění pro účely DPH“)

(2013/C 9/17)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Odpůrkyně: Profitube spol. s r. o.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší súd Slovenskej republiky — Výklad čl. 3 odst. 3, čl. 37 odst. 2, článků 79, 84, 98, 114 a 166 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), článků 2, 3, čl. 5 odst. 1, článků 7, 10, 16 a 33a šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), jakož i čl. 1 bodu 7 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3) — Zboží umístěné po dovozu ze třetí země do veřejného celního skladu členského státu, aby bylo následně v tomto celním skladu zpracováno v režimu aktivního zúšlechťovacího styku s podmíněným osvobozením od cla a konečně, aniž by bylo propuštěno do volného oběhu, v tomtéž skladu zpracovatelem odprodáno jiné společnosti z téhož státu a vráceno do režimu uskladnění v celním skladu — Použitelnost režimu DPH — Pojem „dodání zboží za protiplnění uskutečněné v tuzemsku“ — Pojem „zneužití práva“ — Ocelové svitky zpracované na ocelové profily

Výrok

Pokud zboží pocházející ze třetí země bylo umístěno do režimu uskladňování v celním skladu v členském státě, následně bylo zpracováno v režimu aktivního zúšlechťovacího styku s podmíněným osvobozením od cla a poté bylo odprodáno a znovu umístěno do režimu uskladňování v celním skladu, přičemž se během všech těchto transakcí stále nacházelo v tomtéž celním skladu nacházejícím se na území tohoto členského státu, prodej takového zboží je předmětem daně z přidané hodnoty na základě čl. 2 bodu 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004, ledaže uvedený členský stát využil možnosti, která je mu dána, osvobodit tento prodej od daně na základě čl. 16 odst. 1 této směrnice, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 194, 2.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Steglitz v. Ines Zimmermann

(Věc C-174/11) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Článek 13 část A odst. 1 písm. g) a odst. 2 — Plnění úzce související se sociální péčí a sociálním zabezpečením poskytovaná veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které jsou uznávané za subjekty sociální povahy — Uznání — Podmínky, které se nepoužijí na jiné než veřejnoprávní subjekty — Posuzovací pravomoc členských států — Meze — Zásada daňové neutrality“)

(2013/C 9/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Steglitz

Žalovaná: Ines Zimmermann

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 13 části A odst. 1 písm. g) a odst. 2 písm. a) směrnice 77/388/EHS: šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Daňové osvobození služeb spojených se sociální péčí a sociálním zabezpečením vykonávané veřejnoprávními subjekty a jinými subjekty uznanými za subjekty sociální povahy — Vnitrostátní právní úprava, která podřizuje daňové osvobození služeb ambulantní péče určitým podmínkám, které ale nejsou použitelné, jestliže jsou dotčené služby poskytovány určitými sdruženími uznanými státem nebo jejich členy

Výrok

Článek 13 část A odst. 1 písm. g) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně vykládaný s ohledem na zásadu daňové neutrality brání tomu, aby osvobození od DPH služeb ambulantní péče poskytované obchodními poskytovateli podléhalo takové podmínce, jako je podmínka dotčená v původním řízení, podle které náklady připadající na tuto péči musely být v předchozím kalendářním roce minimálně ve dvou třetinách případů hrazeny zcela nebo v převážné míře zákonnými orgány sociálního zabezpečení nebo sociální péče, jestliže tato

podmínka nemůže zajistit rovné zacházení v rámci uznávání, pro účely tohoto ustanovení, sociální povahy subjektů jiných než veřejnoprávních.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság) — Maďarsko) — Bericap Záródástechnikai bt v. Plastinnova 2000 kft

(Věc C-180/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2004/48/ES — Pravidla pro hodnocení důkazů v rámci sporu před vnitrostátním soudem, kterému je předložen návrh na prohlášení neplatnosti užitného vzoru — Pravomoci vnitrostátního soudu — Pařížská úmluva — Dohoda TRIPS“)

(2013/C 9/19)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bericap Záródástechnikai bt

Žalovaná: Plastinnova 2000 kft

za přítomnosti: Magyar Szabadalmi Hivatal

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Bíróság — Výklad Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, tvořící přílohu 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), Úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsané v Paříži dne 20. března 1883, jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. L 157, s. 45) — Pravidla pro hodnocení důkazů v rámci sporu před vnitrostátním soudem, kterému je předložen návrh na prohlášení neplatnosti užitného vzoru — Pravomoci vnitrostátního soudu

Výrok

Vzhledem k tomu, že se ustanovení čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, vykládaná ve spojení s čl. 2 odst. 1 Úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsané v Paříži dne 20. března 1883, naposledy revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967 a změněné dne 28. září 1979, a s čl. 41 odst. 1 a 2 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, tvořící přílohu 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní

organizace (WTO), podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994), nepoužijí na takové řízení o prohlášení neplatnosti, o jaké se jedná v původním řízení, tato ustanovení nelze považovat za bránící tomu, aby v takovémto soudním řízení soud:

- nebyl vázán návrhovými žádáními a jinými prohlášeními účastníků řízení a mohl i bez návrhu nařídit provedení důkazů, které považuje za nutné;
- nebyl vázán správním rozhodnutím vydaným na základě návrhu na prohlášení neplatnosti ani v něm učiněnými skutkovými zjištěními a
- nemohl znovu posoudit důkazy, které již byly předloženy v rámci dřívějšího návrhu na prohlášení neplatnosti.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van koophandel Brussel — Belgie) — Europese Gemeenschap v. Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Věc C-199/11) (¹)

(„Zastupování Evropské unie před vnitrostátními soudy — Články 282 ES a 335 SFEU — Žaloba na náhradu škody, která Evropské unii vznikla v důsledku kartelové dohody — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na spravedlivý proces — Právo na přístup k soudu — Rovnost zbraní — Článek 16 nařízení č. 1/2003“)

(2013/C 9/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van koophandel Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Europese Gemeenschap

Žalovaní: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van koophandel Brussel — Výklad článku 282 ES (nyní článek 335 SFEU) — Zastupování Evropské unie před vnitrostátními soudy — Žaloba na náhradu škody — Pravidla použitelná na podání takové žaloby orgány

Výrok

- 1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, nebrání tomu, aby Evropská komise zastupovala Evropskou unii před vnitrostátním soudem rozhodujícím o občanskoprávní žalobě na náhradu škody způsobené Unii kartelovou dohodou nebo praktikou zakázanou články 81 ES a 101 SFEU, jež mohla ovlivnit některé veřejné zakázky zadané různými orgány a institucemi Unie, aniž by bylo nezbytné, aby k tomu Komise měla zmocnění od uvedených orgánů a institucí.
- 2) Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie nebrání tomu, aby Evropská komise podala jménem Evropské unie k vnitrostátnímu soudu žalobu na náhradu škody vzniklé Unii v důsledku kartelové dohody nebo praktiky, jejichž rozpor s článkem 81 ES nebo s článkem 101 SFEU byl konstatován rozhodnutím Komise.

(¹) Úř. věst. C 219, 23.07.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Passau — Německo) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) v. Kaiser GmbH

(Spojené věci C-299/11 a C-230/11) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Zkrácení pracovní doby („Kurzarbeit“) — Krácení nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok v závislosti na zkrácení pracovní doby — Finanční náhrada“)

(2013/C 9/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Passau

Účastníci původního řízení

Žalobci: Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

Žalovaná: Kaiser GmbH

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeitsgericht Passau — Výklad čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 83, s. 389) a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Zkrácení obvyklé pracovní doby uplatněné v podniku z důvodu částečné nezaměstnanosti („Kurzarbeit“) — Vnitrostátní právní úprava stanovící krácení nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok v závislosti na snížení počtu pracovních dní pro částečně nezaměstnaného

Výrok

Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům nebo praktikám, jako je sociální plán, který dotčený podnik uzavřel se svou radou zaměstnanců, na základě nichž je nárok pracovníka se zkrácenou pracovní dobou na placenou dovolenou za kalendářní rok vypočítán podle pravidla výpočtu „poměrným dílem“.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-244/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 43 ES a 56 ES — Režim, který nabytí hlasovacích práv představujících více než 20 % základního kapitálu některých „akciových společností strategického významu“ váže na předchozí povolení — Mechanismus následné kontroly některých rozhodnutí přijatých těmito společnostmi“)

(2013/C 9/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a G. Zavvos, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos a K. Boskovits, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Vnitrostátní právní úprava, která nabytí hlasovacích práv rovnajících se 20 % základního kapitálu a více podniků strategického národního významu váže na předběžné povolení — Porušení článků 49 SFEU a 63 SFEU

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že stanovila požadavky uvedené v čl. 11 odst. 1 ve spojení s čl. 11 odst. 2, jakož i požadavky uvedené v čl. 11 odst. 3 zákona 3631/2008 o vytvoření národního fondu pro sociální soudržnost, nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 ES týkajícího se svobody usazování.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 219, 23.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Asylgerichtshof — Rakousko) — K v. Bundesasylamt

(Věc C-245/11) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 343/2003 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států — Humanitární ustanovení — Článek 15 tohoto nařízení — Osoba, již byl poskytnut azyl v členském státě a která je závislá na pomoci žadatele o azyl z důvodu vážné nemoci — Článek 15 odst. 2 nařízení — Povinnost tohoto členského státu, jemuž nepřísluší přezkum na základě kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení, posoudit žádost o azyl podanou uvedeným žadatelem o azyl — Podmínky“)

(2013/C 9/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Asylgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K

Žalovaný: Bundesasylamt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Asylgerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50 ze dne 23.2.2003, s. 1) — Povinnost členského státu zkoumat z humanitárních důvodů žádost o azyl, která je mu předložena, i v případě, že mu tento přezkum nepřísluší na základě kritérií stanovených v nařízení (ES) č. 343/2003 — Úzký vztah mezi žadatelem o azyl a velmi zranitelnou osobou, které již byl udělen azyl ve zmíněném členském státě.

Výrok

Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, je čl. 15 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, nutno vykládat v tom smyslu, že členský stát, který podle kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení není příslušný k posuzování žádosti o azyl, se stává příslušným. Členský stát, který se stal příslušným členským státem ve smyslu téhož nařízení, přebírá povinnosti spojené s touto příslušností. O této skutečnosti informuje členský stát, který byl původně příslušný. Tento výklad uvedeného čl. 15 odst. 2 se použije i v případě, že členský stát, který byl příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III uvedeného nařízení, nepodal v tomto smyslu žádost v souladu s odst. 1 druhou větou téhož článku.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Německo) — Atilla Gülbahce v. Freie und Hansestadt Hamburg

(Věc C-268/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Článek 6 odst. 1 první odrážka — Práva tureckých pracovníků působících na řádném trhu práce — Zrušení platnosti povolení k pobytu se zpětným účinkem“)

(2013/C 9/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Atilla Gülbahce

Žalované: Freie und Hansestadt Hamburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Výklad čl. 10 odst. 1 a článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení mezi EHS a Tureckem — Udělení povolení k pobytu na dobu určitou a pracovního povolení na dobu neurčitou tureckému pracovníkovi, jenž je manželem státní příslušnice hostitelského členského státu — Zrušení rozhodnutí o prodloužení povolení k pobytu z důvodu odloučení od manželky, které nebylo oznámeno příslušnému orgánu, se zpětným účinkem — Podmínky pro to, aby bylo vzhledem k pracovnímu povolení na dobu neurčitou možné právo pobytu oprávněno o čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80

Výrok

Článek 6 odst. 1 první odrážka rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, jež byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby příslušné vnitrostátní orgány odňaly tureckému pracovníkovi povolení k pobytu se zpětným účinkem k datu, ke kterému zanikl důvod, jímž vnitrostátní právo podmiňovalo udělení tohoto povolení, jestliže se tento pracovník nedopustil žádného podvodného jednání a ke zmíněnému odnětí došlo po dosažení doby jednoho roku řádného zaměstnání, která je stanovena v uvedeném čl. 6 odst. 1 první odrážce.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias — Řecko) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) a další v. Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Věc C-271/11) (¹)

(„Letecká doprava — Nařízení č. 2042/2003 — Technické požadavky a správní postupy v oblasti civilního letectví — Zachování letové způsobilosti letadel — Oprávnění udělené členům personálu podílejícího se na úkolech kontroly — Požadovaná kvalifikace“)

(2013/C 9/25)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulis tis Epikrateias

Účastníci/Účastnice původního řízení

Žalobci: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon aeronafpigon michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Žalovaní: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Symvoulio tis Epikrateias — Výklad nařízení Komise (ES) č. 2042/2003 ze dne 20. listopadu 2003 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů (Úř. věst. L 315, s. 1, Zvl. vyd. 07/07, s. 541) — Slučitelnost vnitrostátních právních předpisů rozdělujících úkoly kontroly letadel mezi čtyři různé kategorie inspektorů (inspektory pro letovou způsobilost, inspektory pro letový provoz, inspektory pro bezpečnost v kabině pro cestující, inspektory pro diplomy a licence)

Výrok

- 1) Článek 2 a ustanovení M.B.902 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 2042/2003 ze dne 20. listopadu 2003 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů musí být vykládány v tom smyslu, že členské státy mají možnost při přijímání doplňkových opatření k provedení tohoto nařízení rozdělit v rámci příslušného úřadu ve smyslu ustanovení M.B.902 činnosti kontroly letové způsobilosti letadel do několika specializovaných kategorií inspektorů.
- 2) Ustanovení M.B.902 písm. b) bod 1 přílohy I nařízení č. 2042/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že jakákoli osoba pověřená kontrolou některého aspektu letové způsobilosti letadel, musí mít pětiletou praxi pokrývající veškeré aspekty zajišťování zachování letové způsobilosti letadla, a žádné další aspekty.
- 3) Ustanovení M.B.902 písm. b) bod 1 přílohy I nařízení č. 2042/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že členské státy mohou určit podmínky nabytí alespoň pětileté praxe v oblasti zachování letové způsobilosti, kterou musí mít personál pověřený kontrolou letové způsobilosti letadel. Zejména se mohou rozhodnout zohlednit praxi získanou v rámci zaměstnání v servisní dílně provádějící údržbu letadel, uznat praxi získanou při odborné pracovní stáži v průběhu studia v oboru letectví nebo též praxi související s dřívějším plněním úkolů inspektora letové způsobilosti.
- 4) Ustanovení M.B.902 písm. b) přílohy I nařízení č. 2042/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že nijak nerozlišuje mezi držiteli průkazu způsobilosti k údržbě letadel ve smyslu přílohy III uvedeného nařízení nazvané „Část 66“ a absolventy vysokých škol.
- 5) Ustanovení M.B.902 písm. b) přílohy I nařízení č. 2042/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že úkoly inspektorů letové způsobilosti letadel mohou plnit pouze osoby, jež předtím podstoupily všechna tímto ustanovením požadovaná školení a výcviky a jejichž znalosti a dovednosti byly na závěr těchto vzdělávacích programů podrobeny hodnocení.
- 6) Ustanovení M.B.902 písm. b) bod 4 přílohy I nařízení č. 2042/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že činnosti inspek-

torů letové způsobilosti letadel mohou vykonávat pouze osoby, jež předtím měly postavení s odpovídajícími odpovědnostmi svědčící jak o jejich schopnosti provádět nezbytné technické kontroly, tak i o schopnosti zhodnotit, zda výsledky těchto kontrol umožňují, či neumožňují vystavení dokumentů osvědčujících letovou způsobilost kontrolovaného letadla.

- 7) Nařízení č. 2042/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že orgány členských států nemají povinnost stanovit, že osoby vykonávající činnosti kontroly letové způsobilosti letadel ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost budou automaticky a bez výběrového řízení pokračovat ve výkonu těchto činností.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. Gemeente Vlaardingen

(Věc C-299/11) (¹)

(„Daně — DPH — Zdanitelná plnění — Použití zboží získaného „v rámci podnikání“ pro účely podnikání — Postavení na roveň dodání za protiplnění — Pozemky patřící osobě povinné k dani a přestavěné třetí osobou“)

(2013/C 9/26)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: Gemeente Vlaardingen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 5 odst. 5 a čl. 5 odst. 7 písm. a) a čl. 11 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Zdanitelná plnění — Použití nemovitého majetku pro účely podnikání — Použití pozemku ve vlastnictví podniku pro činnosti osvobozené od daně, který byl na jeho účet za úplatu přestavěn třetí osobou

Výrok

Článek 5 odst. 7 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, ve spojení s čl. 11 části A odst. 1 písm. b) této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že použití pozemků osobou povinnou k dani, která je jejich majitelem a která je nechala přestavět třetí osobou, pro účely hospodářské činnosti osvobozené od daně z přidané hodnoty, může podléhat dani z přidané hodnoty, jejímž základem bude součet hodnoty pozemku, na kterém se tato hřiště nacházejí, a nákladů na jejich přestavbu, pokud uvedená osoba povinná k dani ještě nezaplatila daň z přidané hodnoty z této hodnoty a těchto nákladů a za podmínky, že se na dotčené pozemky nevztahuje osvobození stanovené v čl. 13 části B písm. h) uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgie) — KGH Belgium NV v. Belgische Staat

(Věc C-351/11) (¹)

(„Celní dluh — Výběr dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží — (Za)účtování cel — Podrobná pravidla“)

(2013/C 9/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KGH Belgium NV

Žalovaný: Belgische Staat

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Výklad čl. 217 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Výběr dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží — (Za)účtování cel — Podrobná pravidla

Výrok

Článek 217 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, musí být vykládán tak, že vzhledem k tomu, že tento článek nestanoví podrobná pravidla pro zaúčtování ve smyslu tohoto ustanovení, ponechává na členských státech, aby samy stanovily

podrobná pravidla za účelem zaúčtování částek cla vyplývajících z celního dluhu, aniž tyto státy mají povinnost ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit pravidla pro provedení tohoto zaúčtování, přičemž uvedené zaúčtování musí být provedeno tak, aby bylo zajištěno, že příslušné celní orgány zapíší přesnou částku dovozního nebo vývozního cla, která vyplývá z celního dluhu, do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů, aby tak bylo zejména možné s jistotou prokázat zaúčtování dotyčných částek, a to i ve vztahu k dlužníkovi.

(¹) Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 — Rada Evropské unie v. Nadiany Bamba, Evropská komise

(Věc C-417/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Zmrazení finančních prostředků — Článek 296 SFEU — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Právo na ochranu majetku“)

(2013/C 9/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a B. Driessen, jakož i E. Dumitriu-Segnana, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Nadiany Bamba (zástupci: původně P. Haik, poté P. Maisonneuve, advokáti), Evropská komise (zástupci: E. Cujo a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující navrhovatelku: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a E. Ranaivoson, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 8. června 2011, Bamba v. Rada (T-86/11), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Rady 2011/18/SZBP ze dne 14. ledna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 1), v rozsahu v němž se tyto akty týkají N. Bamba — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Nesprávné právní posouzení

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. června 2011, *Bamba v. Rada* (T-86/11), se zrušuje.
- 2) Žaloba podaná *Nadiany Bamba* se zamítá.
- 3) *Nadiany Bamba* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie v řízení o tomto kasačním opravném prostředku, jakož i v řízení v prvním stupni.
- 4) Francouzská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Věc C-438/11) (¹)

(„Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 2 písm. b) — Dodatečný výběr dovozního cla — Legitimní očekávání — Nemožnost ověření správnosti osvědčení o původu — Pojem „potvrzení založené na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem“ — Důkazní břemeno — Systém všeobecných celních preferencí“)

(2013/C 9/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000 (Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 239) — Vývoz zboží ze třetího státu do Evropské unie — Následná kontrola osvědčení o původu zboží — Nemožnost zpětného ověření správnosti obsahu potvrzení o původu vydaného příslušnými orgány uvedeného třetího státu — Ochrana případného legitimního očekávání dovozce

Výrok

Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, musí být vykládán v tom smyslu, že jestliže příslušné orgány třetího státu nemohou z důvodu, že vývozcem ukončil výrobu, při dodatečném ověření zjistit, zda osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“, které vydaly, spočívá na správném popisu skutečností podaném vývozcem, důkazní břemeno při prokazování, zda toto osvědčení bylo založeno na správném popisu skutečností podaném vývozcem, nese osoba povinná zaplatit clo.

(¹) Úř. věst. C 347, 26.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Bremen — Německo) — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Krones AG v. Samskip GmbH

(Věc C-456/11) (¹)

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Články 32 a 33 — Uznávání soudních rozhodnutí — Pojem „rozhodnutí“ — Účinky soudního rozhodnutí na mezinárodní příslušnost — Smluvní ustanovení o založení příslušnosti“)

(2013/C 9/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Bremen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Krones AG

Žalovaná: Samskip GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landgericht Bremen — Výklad článků 31 a 32 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Uznávání rozhodnutí vydaných v jednom členském státě — Rozhodnutí čistě procesní povahy („Prozeßurteil“) — Rozhodnutí týkající se výkladu ujednání o soudní příslušnosti, kterým se vnitrostátní soud prohlašuje za nepřislušný, když konstatuje soudní příslušnost třetího státu — Rozsah uznání

Výrok

1) Článek 32 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje i na rozhodnutí, jimiž soud jednoho členského státu odmítá svou příslušnost na základě smluvního ustanovení o založení příslušnosti bez ohledu na kvalifikaci takového rozhodnutí podle práva jiného členského státu.

2) Články 32 a 33 nařízení č. 44/2001 musí být vykládány v tom smyslu, že je soud, na němž je požadováno uznání rozhodnutí, jímž soud jiného členského státu odmítá svou příslušnost na základě smluvního ustanovení o založení příslušnosti, vázán zjištěním platnosti tohoto ustanovení, které je obsaženo v odůvodnění pravomocného rozsudku prohlašujícího žalobu za nepřijatelnou.

(¹) Úř. věst. C 331, 12.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Stockholms tingsrätt — Švédsko) — Ulf Kazimierz Radziejewski v. Kronofogdemyndigheten i Stockholm

(Věc C-461/11) (¹)

(„Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Řízení o úplném nebo částečném oddlužení — Dlužník, který je fyzickou osobou — Vnitrostátní právní úprava, která váže povolení oddlužení na podmínku bydliště“)

(2013/C 9/31)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Stockholms tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ulf Kazimierz Radziejewski

Žalovaný: Kronofogdemyndigheten i Stockholm

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Stockholms tingsrätt — Výklad článku 45 SFEU — Volný pohyb osob — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy podřizující oddlužení fyzických osob podmínce bydliště na vnitrostátním území s článkem 45 — Dlužník, který je státním příslušníkem členského státu A, má bydliště v členském státu B a podal žádost o své oddlužení v členském státu A, ve kterém vznikly jeho dluhy — Souvislost s místem podání žádosti

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která podmiňuje povolení oddlužení bydlištěm v dotčeném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 340, 19.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise

(Věc C-469/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Odmítnutí nabídky podané v rámci nabídkového řízení Unie — Promlčecí lhůta — Počátek — Použití lhůty z důvodu vzdálenosti“)

(2013/C 9/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupce: N. Korogiannakis, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Maneve a M. Wilderspin, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2011, Evropaiki Dynamiki v. Komise (T-409/09), kterým byla částečně jako nepřijatelná odmítnuta a částečně jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ zamítnuta žaloba na náhradu škody směřující k náhradě ujmy údajně způsobené navrhovatelce rozhodnutím Komise, kterým byla zamítnuta nabídka navrhovatelky v rámci veřejného zadávacího řízení — Lhůty pro podání žaloby — Lhůty z důvodu vzdálenosti

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 331, 12.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Köln — Německo) — Susanne Leichenich v. Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

(Věc C-532/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 77/388/EHS — DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část B písm. b) — Pacht nebo nájem nemovitého majetku — Hausbót bez vlastního pohonu trvale umístěný podél břehu řeky — Nájem hausbótu včetně k němu přiléhajícího mola, pozemku a vodní plochy — Výhradní určení ke stálému využívání jako restaurace s diskotékou — Jediné plnění“)

(2013/C 9/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Susanne Leichenich

Žalovaní: Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

za přítomnosti: Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft, Steuerberatungsgesellschaft

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Köln — Výklad čl. 13 části B písm. b) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Rozsah osvobození od DPH stanoveného tímto ustanovením v případě pachtu nebo nájmu nemovitého majetku — Nájem vodní plochy a lodě určené ke komerčnímu využití jako restaurace a noční klub

Výrok

- 1) Článek 13 část B písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládán tak, že pojem „pacht nebo nájem nemovitého majetku“ zahrnuje nájem hausbótu, včetně k němu přiléhajícího prostoru a mola, který je pomocí obtížně uvolnitelných úchytlů upevněn ke břehům a ke korytu řeky, spočívá na vymezeném a identifikovatelném stanovišti na řece a je podle nájemní smlouvy určen výhradně k trvalému užívání jako restaurace s diskotékou na tomto stanovišti. Takový nájem představuje *jediné plnění osvobozené od daně*, aniž je třeba rozlišovat mezi nájmem hausbótu a nájmem mola.
- 2) Takový hausbót není vozidlem ve smyslu v čl. 13 části B písm. b) bodu 2 směrnice 77/388.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 15. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — SIA Kurcums Metal v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-558/11) ⁽¹⁾

(„Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Kombinovaná lana „Taifun“ vyrobená v Rusku, jež sestávají z polypropylenu a ocelového drátu — Obloukové svorky ve tvaru U, které mají zakulacené konce spojené čepy — Antidumpingové clo z dovozu některých železných [nebo] ocelových lan a kabelů pocházejících z České republiky, Ruska, Thajska a Turecka“)

(2013/C 9/34)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: SIA Kurcums Metal

Opůrce: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1) a článku 1 nařízení Rady (ES) č. 1601/2001 ze dne 2. srpna 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých železných a ocelových lan a kabelů pocházejících z České republiky, Ruska, Thajska a Turecka a o konečném výběru uloženího prozatímního cla (Úř. věst. L 211, s. 1) — Kombinovaná lana „Taifun“ vyrobená v Rusku, jež sestávají z polypropylenu a ocelového drátu — Zařazení do podpoložky 5607 49 11 nebo do podpoložky 7312 10 98 kombinované nomenklatury — Obloukové svorky ve tvaru U, které mají zakulacené konce spojené čepy — Zařazení do podpoložky 7317 00 90 nebo do podpoložky 7326 90 98 kombinované nomenklatury — Konečné antidumpingové clo

Výrok

- 1) Podpoložka 5607 49 11 kombinované nomenklatury, která je uvedena v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006, musí být vykládána v tom smyslu, že taková lana, jako jsou lana dotčená v původním řízení, jež sestávají jak z polypropylenu, tak z pozinkovaných ocelových drátů, nespádají jako taková do této podpoložky.

- 2) Všeobecné pravidlo pro výklad kombinované nomenklatury 3 b), která je uvedena v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 1549/2006, musí být vykládáno v tom smyslu, že sazební zařazení takových lan, jako jsou lana dotčená v původním řízení, není namíste provést podle tohoto pravidla, avšak předkládající soud musí s ohledem na veškeré skutkové okolnosti, jež jsou mu předloženy, ověřit, že žádný z obou materiálů, z nichž tato lana sestávají, nedává sám o sobě uvedeným lanům jejich základní charakter.
- 3) Článek 1 nařízení Rady (ES) č. 1601/2001 ze dne 2. srpna 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých železných [nebo] ocelových lan a kabelů pocházejících z České republiky, Ruska, Thajska a Turecka a o konečném výběru uloženého prozatímního cla musí být vykládán v tom smyslu, že patří-li taková lana, jako jsou lana dotčená v původním řízení, do podpoložky 7312 10 98 kombinované nomenklatury, která je uvedena v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 1549/2006, spadají do působnosti tohoto ustanovení.
- 4) Podpoložka 7317 00 90 kombinované nomenklatury, která je uvedena v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 1549/2006, musí být vykládána v tom smyslu, že takové obloukové svorky ve tvaru U, jež mají zakulacené konce spojené čepem, jako jsou obloukové svorky dotčené v původním řízení, nespádají do této podpoložky.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. listopadu 2012 — Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-286/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 a čl. 6 odst. 1 — Vnitrostátní režim, který stanoví, že služební poměr soudců, státních zástupců a notářů povinně zaniká při dovršení věku 62 let — Legitimní cíle odůvodňující rozdílné zacházení se zaměstnanci, kteří nedosáhli věku 62 let — Přiměřenost délky trvání přechodného období“)

(2013/C 9/35)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Enegren a K. Talabér-Ritz, zmocněnci)

Žalovaní: Maďarsko (zástupce: M. Z. Fehér, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou

se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) — Vnitrostátní režim, který stanoví, že služební poměr soudců, státních zástupců a notářů povinně zaniká při dovršení věku 62 let — Neexistence legitimních cílů odůvodňujících toto rozdílné zacházení se zaměstnanci, kteří nedosáhli věku 62 let — Nepřiměřená délka trvání přechodného období (jeden rok)

Výrok

1) Maďarsko tím, že přijalo vnitrostátní režim, který stanoví, že služební poměr soudců, státních zástupců a notářů povinně zaniká při dovršení věku 62 let, což vede k rozdílnému zacházení na základě věku, které není přiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 2 a z čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 4. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss v. Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavoro, servizi e forniture

(Věc C-502/11) (¹)

(„Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Článek 6 — Zásady rovného zacházení a transparentnosti — Přípustnost právní úpravy, která účast v nabídkových řízeních omezuje na společnosti vykonávající obchodní činnost a vylučuje společnosti podle občanského práva („società semplici“) — Institucionální a statutární cíle — Zemědělské podniky“)

(2013/C 9/36)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Žalovaný: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavoro, servizi e forniture

Za přítomnosti: SOA CQOP Costruttori Qualificati Opere Pubbliche SpA, Unione Provinciale Agricoltori di Brescia

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad článku 6 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, s. 54) — Zásada zákazu diskriminace — Vnitrostátní právní úprava, která účast na řízeních o zadání veřejných zakázek na stavební práce omezuje na společnosti vykonávající obchodní činnost a vylučuje zemědělské podniky založené ve formě společnosti podle občanského práva („società semplice“)

Výrok

Unijní právo, zejména pak článek 6 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, ve znění směrnice Komise 2001/78/ES ze dne 13. září 2001, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, která takové společnosti, jako je společnost podle občanského práva, jež má postavení „zhotovitele“ ve smyslu směrnice 93/37, zakazuje účast v nabídkových řízeních pouze z důvodu její právní formy.

(¹) Úř. věst. C 347, 26.11.2011.

Usnesení Soudního dvora ze dne 15. října 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV v. Evropská komise

(Věc C-554/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům — Odepření úplného přístupu k dokumentům týkajícím se smlouvy LIEN 97-2011 — Žaloba na neplatnost — Nový přezkum v průběhu řízení — Podání samostatné žaloby na neplatnost“)

(2013/C 9/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Internationaler Hilfsfonds eV (zástupce: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: P. Costa de Oliveira a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 21. září 2011, Internationaler Hilfsfonds v. Komise (T-141/05 RENV), kterým Tribunál rozhodl, že již není třeba rozhodovat o návrhových žádáních žalobce, jejichž předmětem bylo zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 14. února 2005, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přístup ke spisu týkajícímu se smlouvy LIEN 97-2011 — Procesní nesrovnalosti před Tribunálem — Nekoordinace postupů ve věcech T-141/05 RENV a T-36/10 — Náhrada a výše nákladů řízení

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Internationaler Hilfsfonds eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgie) — Pelckmans Turnhout NV v. Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

(Věc C-559/11) (¹)

(„Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 2005/29/CE — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava zakazující, aby byla prodejna otevřena sedm dní v týdnu“)

(2013/C 9/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Pelckmans Turnhout NV

Žalované: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Výklad článků 34, 35, 49 a 56 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22) — Pojem obchodních praktik podniků vůči spotřebitelům — Otevření prodejny sedm dní v týdnu a propagace této praktiky

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) musí být vykládána v tom

smyslu, že se nepoužije na vnitrostátní právní úpravu, jako je ta, o kterou se jedná v původním řízení, jež nesleduje cíle směřující k ochraně spotřebitelů.

(¹) Úř. věst. C 32, 4.2.2012.

Usnesení Soudního dvora ze dne 12. července 2012 — Muhamad Mugarby v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-581/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba pro nečinnost — Porušení základních práv a asociační dohody uzavřené mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou — Opomenutí Rady a Komise přijmout opatření proti Libanonské republice — Žaloba na náhradu škody — Zjevně neopodstatněný a zjevně nepřipustný kasační opravný prostředek“)

(2013/C 9/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Muhamad Mugarby (zástupce: S. Delhaye, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a M.-M. Joséphidès, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: S. Boelaert a F. Castillo de la Torre, zmocněnci),

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) ze dne 6. září 2011, Mugarby v. Rada a Komise (T-292/09), kterým byla jednak odmítnuta žaloba na nečinnost, kterou se žalobce domáhal určení toho, že Rada a Komise se protiprávně zdržely rozhodnutí o návrhu žalobce týkajícího se přijetí opatření vůči Libanonu, který údajně porušil jeho základní práva, jakož i Asociační dohodu uzavřenou mezi Společenstvím a Libanonskou republikou, a jednak odmítnuta žaloba na náhradu újmy údajně vzniklé žalobci v důsledku nečinnosti těchto orgánů Společenství

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Muhamadu Mugarbimu se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Usnesení Soudního dvora ze dne 18. září 2012 — Omnicare, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Astellas Pharma GmbH

(Spojené věci C-587/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Přihláška k zápisu slovního označení „OMNICARE CLINICAL RESEARCH“ — Námitky — Rozhodnutí odvolacího senátu zamítající přihlášku k zápisu — Žaloba — Rozsudek Tribunálu zamítající tuto žalobu — Zpětvzetí námitek — Kasační opravný prostředek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 9/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Omnicare, Inc. (zástupce: M. Edenborough, QC)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec), Astellas Pharma GmbH (zástupkyně: M. Polo Carreño, advokátka)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) ze dne 9. září 2011, Omnicare v. OHIM — Astellas Pharma (OMNICARE) (T-289/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelem slovní ochranné známky „OMNICARE CLINICAL RESEARCH“ pro služby zařazené do třídy 42 proti rozhodnutí R 401/2008-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 14. května 2009, kterým bylo zrušeno rozhodnutí namítkového oddělení, které zamítlo námitky podané majitelem národní slovní ochranné známky „OMNICARE“ pro služby zařazené do tříd 35, 41 a 42 – Výklad a použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 — Pojem „skutečné užívání starší ochranné známky“ — Ochranná známka používaná pro služby poskytované bezplatně

Výrok

- 1) Není namístě vydat rozhodnutí o kasačním opravném prostředku podaném společností Omnicare Inc.
- 2) Společnost Omnicare Inc. nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) v rámci tohoto řízení i řízení o předběžných opatřeních.
- 3) Společnosti Omnicare Inc. a Astellas Pharma GmbH ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 27. července 2012 — Wolfgang Glatzel v. Freistaat Bayern

(Věc C-356/12)

(2013/C 9/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wolfgang Glatzel

Žalovaný: Freistaat Bayern

Předběžná otázka

Je bod 6.4 přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídicích průkazech⁽¹⁾ ve znění směrnice Komise 2009/113/ES ze dne 25. srpna 2009⁽²⁾ slučitelný s článkem 20, čl. 21 odst. 1 a článkem 26 Listiny základních práv Evropské unie v rozsahu, v němž tento předpis — aniž by stanovil možnost výjimky — vyžaduje od žadatelů o řídicí průkaz skupiny C1 a C1E minimální zrakovou ostrost 0,1 v horším oku také tehdy, jestliže tyto osoby mají binokulární vidění a na obou očích mají normální rozsah zorného pole?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 403, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 223, s. 31.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. září 2012 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise

(Věc C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Evropská komise, Nizozemské království, Evropský parlament

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2012 ve věci T-396/09;

— žalobu žalobkyň v prvním stupni řízení zamítnout v plném rozsahu;

— žalobkyním v prvním stupni uložit společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v tomto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle názoru Rady vykazuje rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci dvě právní pochybení. Tribunál totiž řádně nevyložil a nepoužil takzvanou judikaturu „Nakajima“⁽¹⁾ a „Fediol“⁽²⁾. Tribunál proto nesprávně rozhodl, že mohl přezkoumat zákonnost nařízení (ES) č. 1367/2006⁽³⁾ podle Aarhuské úmluvy⁽⁴⁾ o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Rada se dále domnívá, že řešení, které zvolil zákonodárce v nařízení č. 1367/2006, je každopádně zcela v souladu s Aarhuskou úmluvou. V tomto ohledu je výklad čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy ze strany Tribunálu chybný v rozsahu, v němž neuznává svobodu jednání, kterou mají smluvní strany Úmluvy.

Rada proto požaduje, aby byl rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci zrušen a aby bylo o této právní věci rozhodnuto s konečnou platností tak, že bude žaloba žalobkyň v plném rozsahu zamítnuta.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, Recueil, s. I-2069).

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise (70/87, Recueil, s. 1781).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Aarhuská úmluva ze dne 25. června 1998 o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. srpna 2012 Evropským parlamentem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise

(Věc C-402/12 P)

(2013/C 9/43)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci/Účastnice řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropský parlament (zástupci: L. Visaggio a G. Corstens, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Evropská komise, Nizozemské království, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje,

— zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 14. června 2012 ve věci T-396/09;

— rozhodnout ve věci samé a zamítnout žalobu žalobkyň v řízení v prvním stupni;

— uložit žalobkyním v prvním stupni náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Parlament zastává názor, že Tribunál porušil právo tím, že se domníval, že může přezkoumat platnost nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ na základě článku 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy ⁽²⁾ navzdory tomu, že toto ustanovení nemá přímý právní účinek. Tento názor Tribunálu vyplývá ze zásadně nesprávného výkladu jak ustálené judikatury týkající se možnosti jednotlivce dovolávat se ustanovení mezinárodní úmluvy s cílem zpochybnit platnost aktu Evropské unie, tak i druhu a rozsahu mezinárodních povinností, o kterých se v projednávané věci jedná.

Konkrétně Tribunál použil judikaturu vyplývající z rozsudků ve věcech Fediol ⁽³⁾ a Nakajima ⁽⁴⁾, ale nezohlednil skutečnost, že tato judikatura — která je krom toho dosud omezená na mimo-

řádně nízký počet věcí — může být použita pouze výjimečně a za velmi zvláštních podmínek. Ve sporném rozsudku Tribunál nepovažoval ani za potřebné přezkoumat, zda byly v projednávané věci tyto podmínky skutečně splněny a nezohlednil dokonce ani výjimečnou povahu této judikatury.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1).

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise, 70/87, Recueil s. 1825

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Komise, C-69/89, Recueil s. I-2169

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2012 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-396/09, Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Komise

(Věc C-403/12 P)

(2013/C 9/44)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: (P. Oliver, J. P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Nizozemské království, Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 14. června 2012 ve věci T-396/09;

— rozhodnout ve věci samé a zamítnout žalobu na zrušení rozhodnutí Komise C(2006) 6121;

— uložit žalobkyním ve věci T-396/09 náhradu nákladů řízení v téže i v projednávané věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek se v podstatě týká otázky, zda bylo Tribunálu, zejména při zohlednění rozsudku Soudního dvora ze dne 8. března 2011, C-240/09, dovoleno zkoumat platnost čl. 10 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení (ES) č. 1367/2006⁽¹⁾ na základě čl. 9 odst. 3 Aarhuské⁽²⁾ úmluvy.

Komise uvádí dva důvody kasačního opravného prostředku.

Zprv Tribunal — třebaže správně vyjmenoval přísné podmínky, za nichž se podle judikatury Soudního dvora může jednotlivec odvolávat na ustanovení mezinárodních úmluv za účelem přezkumu právních jednání Unie (zejména podmínku, že přezkum na základě ustanovení úmluvy je možný pouze tehdy, nebrání-li tomu druh a struktura této úmluvy, a uplatněná ustanovení se jeví jako bezpodmínečná a dostatečně přesná) — nesprávně rozhodl, že výjimka z těchto podmínek vyplývající z takzvané judikatury Fediol a Nakajima (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. června 1989, 70/87, a ze dne 7. května 1991, C-69/89) platí i pro čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy.

Soudní dvůr již ve svém rozsudku ve věci C-240/09 konstatoval, že čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy nemá bezprostřední účinek. Dále je judikaturu Fediol a Nakajima jakožto výjimku třeba vykládat restriktivně; dosud se použila pouze v oblasti obchodní politiky, a na oblasti ostatních politik může být použita pouze tehdy, jsou-li podmínky pro toto použití jasně splněny, čemuž tak v daném případě není. Článek 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 totiž neobsahuje žádný odkaz na ustanovení Aarhuské úmluvy, a ani samo toto ustanovení neobsahuje provedení zvláštního závazku vyplývajícího z této úmluvy ve smyslu judikatury Nakajima. Konečně čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy není dostatečně jasný a přesný, aby bylo možno uplatnit výjimku stanovenou podle judikatury Nakajima.

Zadruhé Komise podpůrně uvádí, že Tribunal nesprávně vložil čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy, když rozhodl, že čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 porušuje toto ustanovení již z toho důvodu, že přezkumné řízení stanovené v tomto článku 10 je omezeno na jednání k úpravě jednotlivých případů, zatímco Tribunal měl povinnost konkrétně zkoumat, zda byl čl. 9

odst. 3 Aarhuské úmluvy vzhledem k celku právních jednání, jež má jednotlivec k dispozici na vnitrostátní a unijní úrovni, nedostatečně proveden.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Aarhuská úmluva ze dne 25. června 1998 o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. září 2012 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe v. Komise

(Věc C-404/12 P)

(2013/C 9/45)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Stichting Natuur en Milieu Pesticide Action Network Europe, Evropská komise, Polská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje,

— zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 14. června 2012 ve věci T-338/08;

— zamítnout žalobu žalobkyň v prvním stupni v plném rozsahu;

— uložit žalobkyním v prvním stupni společně a nerozdílně náhradu nákladů Rady v projednávaném řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle názoru Rady vykazuje rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci dvě porušení práva. I když Rada nepopírá zjištění Tribunálu, že Komise nevystupovala v dotčené věci jako zákonodárce, přesto zastává názor, že Tribunal nevyložil a nepoužil správně takzvanou judikaturu „Nakajima“⁽¹⁾ a „Fediol“⁽²⁾. Proto Tribunal neprávem rozhodl, že legalita nařízení (ES) č. 1367/2006⁽³⁾ mohla být přezkoumána na základě Aarhuské úmluvy⁽⁴⁾ o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Dále se Rada domnívá, že volba, kterou učinil zákonodárce v nařízení č. 1367/2006, v každém případě plně odpovídá Aarhuské úmluvě. V tomto ohledu není výklad čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy Tribunálem správný v rozsahu, v němž neuznává svobodu rozhodování, která přísluší stranám uzavírajícím úmluvu.

Rada proto navrhuje, aby byl rozsudek Tribunálu ve výše uvedené věci zrušen a bylo vydáno konečné rozhodnutí ve věci tak, že se žaloba žalobkyň v prvním stupni zamítne v plném rozsahu.

- (¹) Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, Recueil, s. I-2069.
- (²) Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise, 70/87, Recueil, s. 1781.
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).
- (⁴) Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2012 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. června 2012 ve věci T-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe v. Komise

(Věc C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci/Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zmocněnci: P. Oliver, J. P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Další účastníci řízení: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Polská republika, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje,

- zrušit rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 14. června 2012 ve věci T-338/08;
- rozhodnout ve věci samé a zamítnout žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 1. července 2008;
- uložit žalobkyním ve věci T-338/08 náhradu nákladů řízení Komise v této a v projednávané věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky je totožný s důvodem kasačního opravného prostředku ve věci C-403/12 P.

Druhým důvodem kasačního opravného prostředku Komise podpůrně tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy (¹) s ohledem na čl. 2 bod 2 odst. 2 této úmluvy tím, že rozhodl, že nařízení Komise (ES) č. 149/2008 (²) nebylo přijato „při výkonu zákonodárné pravomoci“ ve smyslu uvedeného čl. 2 bodu 2 odst. 2.

- (¹) Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, schválená rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1).
- (²) Nařízení Komise (ES) č. 149/2008 ze dne 29. ledna 2008, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 vytvořením příloh II, III a IV, které stanoví maximální limity reziduí u produktů uvedených v příloze I uvedeného nařízení (Úř. věst. L 58 s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) dne 21. září 2012 — Siegfried Pohl v. ÖBB Infrastruktur AG

(Věc C-429/12)

(2013/C 9/47)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Innsbruck

Účastníci původního řízení

Žalobce: Siegfried Pohl

Žalovaná: ÖBB Infrastruktur AG

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo ve své současné podobě, zejména
 - 1) obecná unijně právní zásada rovného zacházení,
 - 2) obecná zásada zákazu diskriminace na základě věku ve smyslu čl. 6 odst. 3 SEU a článku 21 Listiny základních práv Evropské unie,
 - 3) zákaz diskriminace v rámci volného pohybu pracovníků zakotvený v článku 45 SFEU,
 - 4) směrnice 2000/78/ES (¹),

vnitrostátní právní úpravě, jež je upravena z části zákonem a z části kolektivní smlouvou, která se na základě dohody stala obsahem individuální pracovní smlouvy, podle níž se doby zaměstnání zaměstnanců v odvětví železniční dopravy, pokud byly získány před osmnáctým rokem života, nezapočítou vůbec, a pokud byly získány po dovršení osmnáctého roku života, v případě, že nebyly získány u „kvazi veřejného“ tuzemského podniku nebo u samotného žalovaného tuzemského zaměstnavatele, započtou bez ohledu na v konkrétním případě získané dovednosti a znalosti zaměstnance pouze z poloviny?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Hraje při výpočtu dlužné odměny, pokud se v souladu s unijním právem provede započtení doposud nezohledněných dob zaměstnání (před dovršením osmnáctého roku života v plné výši a od dovršení osmnáctého roku života do nastoupení žalobce k žalované druhou polovinou) roli skutečnost, že započitatelné doby zaměstnání byly získány v době od 1. prosince 1965 do 24. listopadu 1974, tedy dlouho před přistoupením Rakouska k EU resp. EHP a dlouho před prvními rozhodnutími k unijní právní zásadě rovného zacházení?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání unijní právo ve své současné podobě, zejména zásada efektivity, vnitrostátním předpisům o promlčení, podle nichž by nárok zaměstnanec a později důchodce na doplacení odměny a později na doplacení důchodu vůči jeho zaměstnavateli vyplývající z — ve smyslu první otázky v souladu s unijním právem — provedeného započtení zahraničních a před dovršením osmnáctého roku života odpracovaných dob zaměstnání, který tento zaměstnanec podle vnitrostátního práva neměl a který objektivně mohl uplatnit až po vyhlášení rozhodnutí ve věci C-195/98, *Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst* dne 30. listopadu 2000 a ve věci C-88/08, *Hütter* dne 18. června 2009, byl zcela promlčen?
- 4) V případě kladné odpovědi na první otázku: Má zaměstnavatel v odvětví železniční dopravy zaměstnávající přibližně 40 000 zaměstnanců s víceúrovňovou hierarchickou strukturou a územně celoplošnou organizací — na základě unijního práva v jeho současné podobě, zejména na základě horizontálních účinků obecné unijní právní zásady rovného zacházení nebo na základě zákazu diskriminace v rámci volného pohybu pracovníků — povinnost preventivně informovat své zaměstnance a zástupce zaměstnanců o rozhodnutích Soudního dvora Evropské unie, která byla zveřejněna i v denním tisku, podle nichž se zaměstnavatelem doposud uplatňované započítávání dob zaměstnání jeví jako jednání, které je v rozporu s unijním právem, a které by mimo jiné mohlo vést k doplacení odměny?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 3. října 2012 — Almer Beheer BV a další v. Van den Dungen Vastgoed BV a další

(Věc C-441/12)

(2013/C 9/48)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Almer Beheer BV a další

Žalované: Van den Dungen Vastgoed BV a další

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 3 odst. 1 směrnice 2003/71⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že povinnost zveřejnit prospekt stanovená v této směrnici (tzn. bez přihlídnutí k osvobozením a výjimkám pro určité případy stanoveným v téže směrnici) platí i pro nucené dražby cenných papírů?
- 2) a) V případě kladné odpovědi na otázku 1: Je třeba pojem „celková hodnota protiplatební“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/71 vykládat v tomto případě tak, že u nucených dražeb cenných papírů je nutno vycházet z výtěžku, který lze rozumně očekávat při zohlednění zvláštní povahy nucené dražby, třebaže je rozumně očekávaný výtěžek značně nižší, než hodnota v hospodářských vztazích?
- b) V případě kladné odpovědi na otázku 1, avšak záporné odpovědi na otázku 2 a): Jak je v tomto případě, zejména u nucených dražeb cenných papírů, třeba vykládat výraz „celková hodnota protiplatební“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/71?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, s. 64; Zvl. vyd. 06/06 s. 356).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 3. října 2012 — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Věc C-442/12)

(2013/C 9/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Jan Sneller

Odpůrce: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Předběžné otázky

- 1) Přípouští čl. 4 odst. 1 směrnice 87/344/EHS ⁽¹⁾, aby si pojistitel právní ochrany, který ve svých smlouvách o pojištění uvádí, že právní pomoc v soudních a správních řízeních bude poskytnuta v zásadě zaměstnanci pojistitele, nadto vymínil, že výdaje spojené s právní pomocí pojištěným svobodně vybraného advokáta nebo právního zástupce budou uhrazeny pouze tehdy, pokud je pojistitel toho názoru, že vyřízení věci musí být předáno externímu právnímu zástupci?
- 2) Je pro odpověď na první otázku rozhodné, zda je v dotčeném soudním nebo správním řízení právní pomoc povinná či nikoliv?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany (Úř. věst. L 185, s. 77; Zvl. vyd. 06/01, s. 187).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 11. října 2012 — Werner Krieger v. ERGO Lebensversicherung AG

(Věc C-459/12)

(2013/C 9/50)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Werner Krieger

Žalovaná: ERGO Lebensversicherung AG

Předběžná otázka

Je nutno vykládat čl. 15 odst. 1 první větu druhé směrnice Rady 90/619/EHS ze dne 8. listopadu 1990 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění (životního pojištění), kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 79/267/EHS (druhá směrnice o životním pojištění) s ohledem na čl. 31 odst. 1 směrnice 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění) v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je úprava v ustanovení § 5a odst. 2 čtvrté větě Versicherungsvertragsgesetz ve znění třetího zákona, kterým se provádějí směrnice Rady Evropských společenství o životním pojištění ze dne 21. července 1994 (třetí prováděcí zákon k VAG), podle které zaniká právo na odstoupení od smlouvy nebo právo vznést námitku nejpozději rok po zaplacení první pojistné premie, a to i v případě, že pojistník nebyl o právu odstoupit od smlouvy nebo vznést námitku poučen?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 15. října 2012 — Granton Advertising BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Věc C-461/12)

(2013/C 9/51)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Žalobce: Granton Advertising BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Předběžné otázky

- 1) Má být pojem „jiné cenné papíry“ obsažený v čl. 13 části B písm. d) bodě 5 šesté směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾ (od 1. ledna 2007 čl. 135 odst. 1 písm. f) osmé směrnice 2006/112/ES⁽²⁾ v pozměněném znění) vykládán v tom smyslu, že zahrnuje Grantoncard, v případě které jde o přenosnou kartu, která je používána k (částečnému) zaplacení ceny zboží a služeb, a pokud ano, jsou pak vydávání a prodej takové karty osvobozeny od povinnosti odvést daň z obratu?
- 2) Pokud tomu tak není, má být pojem „další převoditelné cenné papíry“ obsažený v čl. 13 části B písm. d) bodě 3 šesté směrnice 77/388/EHS (od 1. ledna 2007 čl. 135 odst. 1 písm. d) osmé směrnice 2006/112/ES v pozměněném znění) vykládán v tom smyslu, že zahrnuje Grantoncard, v případě které jde o přenosnou kartu, která je používána k (částečnému) zaplacení ceny zboží a služeb, a pokud ano, jsou pak vydávání a prodej takové karty osvobozeny od povinnosti odvést daň z obratu?
- 3) Pokud Grantoncard představuje „jiný cenný papír“ nebo „další převoditelný cenný papír“ ve výše uvedeném smyslu, má pro zodpovězení otázky, zda jsou jejich vydávání a prodej osvobozeny od daně z obratu, význam, že při používání této karty je vybírání daně z (přiměřené části) poplatku, který za ně byl uhrazen, v praxi iluzorní?

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

(²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 17. října 2012 — ATP Pension Service A/S v. Skatteministeriet

(Věc C-464/12)

(2013/C 9/52)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ATP Pension Service A/S

Žalované: Skatteministeriet

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně⁽¹⁾, vykládán tak, že uznává-li členský stát instituce uvedené v oddílu 2 této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jako zvláštní investiční fondy, zahrnuje výraz „zvláštní investiční fondy, jak je vymezují členské státy“ takové penzijní fondy, jako jsou fondy, o které jde v původním řízení a které mají následující rysy:
 - a) výnos pro zaměstnance (poživatele důchodu) závisí na výnosu dosaženého investicemi realizovanými penzijním fondem,
 - b) zaměstnavatel není povinen platit doplňkové platby za účelem zajištění zvláštního výnosu poživateli důchodu,
 - c) penzijní fond kolektivně investuje nahromaděné prostředky na základě zásady rozložení rizika,
 - d) objem plateb do penzijního fondu vychází z kolektivních smluv mezi odbory zastupujícími jednotlivé zaměstnance a zaměstnavateli, a nikoliv z osobního rozhodnutí jednotlivého zaměstnance,
 - e) jednotliví zaměstnanci se mohou osobně rozhodnout, že budou do penzijního fondu platit další příspěvky,
 - f) samostatně výdělečně činné osoby, zaměstnavatelé a ředitelé se mohou rozhodnout, že budou platit příspěvky na důchod do penzijního fondu,
 - g) předem určená část penzijního spoření kolektivně smlouveného pro zaměstnance je použita na nákup doživotní renty,
 - h) poživatelé důchodu nesou náklady penzijního fondu,
 - i) platby do penzijního fondu jsou do určité výše odpočitatelné pro účely vnitrostátní daně z příjmu,
 - j) platby do osobního penzijního plánu, včetně penzijního fondu založeného u finanční instituce, v rámci kterého mohou být příspěvky investovány do zvláštního investičního fondu, jsou odpočitatelné pro účely vnitrostátní daně z příjmu ve stejném rozsahu jako podle písm. i),

k) protipólem nároku na daňový odpočet příspěvků podle písm. i) je zdanění vyplacených částek, a

l) nahromaděné prostředky jsou v zásadě vypláceny poté, co dotčená osoba dosáhne věku odchodu do důchodu?

2) Je-li odpověď na první otázku kladná, musí být čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice vykládán tak, že výraz „spravování“ zahrnuje službu jako je služba, o kterou jde v původním řízení (viz oddíl 1.2 žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce)?

3) Je třeba službu, o kterou jde v původním řízení, týkající se důchodových plateb (viz oddíl 1.2 žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce), považovat podle čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice za jedinou službu nebo za několik samostatných služeb, které je třeba posoudit samostatně?

4) Musí být čl. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice vykládán tak, že se osvobození od DPH stanovené v tomto ustanovení pro operace týkající se plateb nebo převodů vztahuje na službu týkající se důchodových plateb, o kterou jde v původním řízení (viz oddíl 1.2 žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce)?

5) Je-li odpověď na čtvrtou otázku záporná, musí být čl. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice vykládán tak, že se osvobození od DPH stanovené v tomto ustanovení pro operace týkající se vkladových a běžných účtů vztahuje na službu týkající se důchodových plateb, o kterou jde v původním řízení (oddíl 1.2 žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce)?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva), která byla doručena dne 25. října 2012 — Juvelta UAB v. Lietuvos prabavimo rūmai

(Věc C-481/12)

(2013/C 9/53)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka: Juvelta UAB

Žalovaný a odpůrce v odvolacím řízení: Lietuvos prabavimo rūmai

Předběžné otázky

1) Je třeba článek 34 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž je k prodeji předmětů ze zlata dovezených z jiného členského státu, jež mohou být uváděny na trh v takovém členském státu (vývozu), na trhu členského státu Evropské unie nezbytné, aby takové předměty byly opatřeny značkou nezávislého puncovního úřadu pověřeného členským státem, kterou se potvrzuje, že předmět nesoucí takové označení byl přezkoumán uvedeným úřadem, a která obsahuje informace srozumitelné pro spotřebitele členského státu dovozu, pokud jde o standard ryzosti takového předmětu, a to za takových okolností, kdy jsou dotčené informace týkající se standardu ryzosti uvedeny v další samostatné značce nebo označení na stejném předmětu ze zlata?

2) Má pro odpověď na první otázku význam skutečnost, že v projednávané věci nebylo takové další označení týkající se standardu ryzosti předmětů ze zlata uvedené na těchto předmětech a srozumitelné pro spotřebitele v členském státu dovozu (například označení třemi arabskými číslicemi „585“) provedeno nezávislým puncovním úřadem pověřeným členským státem Evropské unie, ale informace poskytnuté v rámci označení nicméně odpovídají svým významem informacím uvedeným ve značce nezávislého puncovního úřadu pověřeného členským státem vývozu uvedené na témže předmětu (například, pokud označení členského státu vývozu ve formě arabské číslice „3“ konkrétně podle právních předpisů takového státu vyjadřuje standard ryzosti 585)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Prešov (Slovenská republika) dne 29. října 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská v. Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Věc C-482/12)

(2013/C 9/54)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Prešov

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Macinský, Eva Macinská

Žalované: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Předběžná otázka

Má se směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice 93/13/EHS“) vykládat v tom smyslu, že jí odporuje právní úprava členského státu, jako je ustanovení § 151j odst. 1 Občianskeho zákonníka (občianský zákoník) ve spojení s dalšími ustanoveními právní úpravy dotčené ve věci samé, která umožňuje věřiteli vymoci plnění ze zneužívajících klauzulí tak, že uskuteční výkon zástavního práva prostřednictvím prodeje nemovitosti navzdory námitkám spotřebitele a spornosti věci a bez posouzení smluvních podmínek soudem či jiným nezávislým orgánem?

(¹) Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 5. listopadu 2012 — Eli Lilly and Company Ltd v. Human Genome Sciences Inc

(Věc C-493/12)

(2013/C 9/55)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Eli Lilly and Company Ltd

Žalovaný: Human Genome Sciences Inc

Předběžné otázky

- Podle jakých kritérií se určuje, zda „je výrobek chráněn platným základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 469/2009/ES⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“)?
- Jsou kritéria odlišná, pokud výrobek není kombinací výrobků, a pokud ano, jaká jsou tato kritéria?
- Je v případě nároku na protilátku nebo třídu protilátek dostatečné, aby protilátka či protilátky byly definovány svými vazebnými vlastnostmi na cílový protein, nebo je nutné poskytnout strukturální definici protilátky či protilátek, a pokud ano, v jakém rozsahu?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 152, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. listopadu 2012 TeamBank AG Nürnberg proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 19. září 2012 ve věci T-220/11, TeamBank AG Nürnberg v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: TeamBank AG Nürnberg (zástupce: D. Terheggen, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit v plném rozsahu rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2012 ve věci T-220/11;

— plně vyhovět návrhovým žádáním podaným v prvním stupni, v souladu s žalobou podanou k Tribunálu dne 18. dubna 2011.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál nesprávně použil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ tím, že vycházel z nebezpečí záměny mezi obrazovým označením „f@ir Credit“ a „FERCREDIT“.

V rozporu s názorem Tribunálu existuje jasně rozpoznatelný vizuální rozdíl v celkovém dojmu obou označení. Krom toho je třeba zohlednit, že sporné označení souvisí s finančními službami, které mají obvykle pro jejich uživatele významné finanční důsledky. Z tohoto důvodu je třeba vycházet z toho, že průměrný spotřebitel zkoumá tato označení se zvláštní péčí a s vysokou pravděpodobností rozpozná existující rozdíly. Tuto skutečnost však Tribunál dostatečně neposoudil.

Při správném posouzení této okolnosti, jakož i rozdílů v celkovém dojmu obou označení se musí dospět k závěru, že mezi těmito dvěma označeními neexistuje žádná relevantní podobnost.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Usnesení předsedy velkého senátu Soudního dvora ze dne 22. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesarbeitsgericht Berlin — Německo) — Rainer Reimann v. Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Věc C-317/11) (¹)

(2013/C 9/57)

Jednací jazyk: němčina

Předseda velkého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené království) — Grattan plc v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-606/11) (¹)

(2013/C 9/58)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 65, 3.3.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. října 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström v. Ryanair Holdings plc

(Věc C-150/12) (¹)

(2013/C 9/59)

Jednací jazyk: švédština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 157, 2.6.2012.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Německo v. Komise

(Věc T-270/08) ⁽¹⁾

(„EFRR — Snížení příspěvku — Operační program spadající pod cíl 1 (1994–1999), týkající se východního Berlína (Německo)“)

(2013/C 9/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma, T. Henze a C. Blaschke, zmocněnci, ve spolupráci s C. von Donatem, advokátem)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: A. Steiblytė a B. Conte, zmocněnkyně)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Španělské království (zástupci: původně J. Rodríguez Cárceo a N. Díaz Abad, poté A. Rubio Gonzáles, abogados del Estado); Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, Y. de Vries, B. Koopman, M. Bulterman a J. Langer, zmocněnci); a Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 1615 final ze dne 29. dubna 2008, kterým se snižuje finanční podpora z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), poskytnutá původně na operační program spadající pod cíl 1 (1994–1999), týkající se Berlína (východ) ve Spolkové republice Německo.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Španělské království, Francouzská republika a Nizozemské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Španělsko v. Komise

(Věc T-76/11) ⁽¹⁾

(„Rybolov — Opatření na zachování rybolovných zdrojů — Článek 105 nařízení (ES) č. 1224/2009 — Odpočty od kvót přidělených na daný rok z důvodu překročení kvót přidělených na předchozí léta — Časová působnost — Právní jistota — Výklad zajišťující dodržení primárního práva — Zásada legality trestů — Zákaz zpětné účinnosti“)

(2013/C 9/61)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Jimeno Fernández a D. Nardi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (EU) č. 1004/2010 ze dne 8. listopadu 2010 o provedení odpočtů od některých rybolovných kvót na rok 2010 z důvodu nadměrného rybolovu v předchozím roce (Úř. věst. L 291, s. 31).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 19.3.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Getty Images v. OHIM (PHOTOS.COM)

(Věc T-338/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PHOTOS.COM — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 9/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Images (US), Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupce: P. Olson, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: V. Melgar, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. dubna 2011 (věc R 1831/200-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení PHOTOS.COM jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Getty Images (US), Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2012 — Atlas v. OHIM — Couleurs de Tollens (ARTIS)

(Věc T-558/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ARTIS — Starší národní slovní ochranná známka ARTIS — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 9/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atlas sp. z o. o. (Lodž, Polsko) (zástupce: R. Rumpel, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Couleurs de Tollens (Clichy, Francie) (zástupce: J. G. Monin, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. července 2011 (věc R 1253/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Couleurs de Tollens-Agora a Atlas sp. z o. o.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Atlas sp. z o. o. se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů nezbytně vynaložených společností Couleurs de Tollens pro účely řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM).

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. listopadu 2012 — Phonebook of the World v. OHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)

(Věc T-589/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství PAGINE GIALLE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Neexistence označení nebo údajů, jež se staly obvyklými — Článek 7 odstavec 1 písm. b) až d) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009“)

(2013/C 9/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Phonebook of the World (Paříž, Francie) (zástupce: A. Bertrand, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Seat Pagine Gialle SpA (Milán, Itálie) (zástupce: F. Jacobacci, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. srpna 2011 (věc R 1541/2010-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Phonebook of the World a Seat Pagine Gialle SpA.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Phonebook of the World se ukládá náhrada nákladů řízení

(¹) Úř. věst. C 32, 4.2.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. listopadu 2012 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-286/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Mimosmluvní odpovědnost — Náhrada újmy způsobené zasláním dopisu o nákladech řízení advokátovi, který žalobce v této věci zastupoval — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný“)

(2013/C 9/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu), ze dne 16. března 2011, Marcuccio v. Komise (F-21/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), znějící na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v řízení v prvním stupni.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2012 — Saobračajni institut CIP v. Komise

(Věc T-219/12) (¹)

(„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na služby — Vyloučení žalobce z nabídkového řízení — Zrušení nabídkového řízení po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 9/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Bělehrad, Srbsko) (zástupce: A. Lojpur, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a E. Georgieva, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení výběrového řízení EuropeAid/131837/C/SER/RS, týkajícího se vypracování technické dokumentace k projektu modernizace železnice, nazvaného „Zdvojnásobení a modernizace stávajícího železničního koridoru Xb, část Novi Sad (kromě křižovatky)-Subotica-maďarská hranice“ (Úř. věst. 2012/S 60-096517) v rozsahu, v němž byl žalobce vyloučen z účasti na veřejné zakázce a dále žaloba na náhradu škody směřující k náhradě škody údajně utpěné žalobkyní v důsledku tohoto vyloučení.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i náhrada nákladů řízení vzniklých žalobci v souvislosti s tímto řízením.

(¹) Úř. věst. C 227, 28.7.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2012 — Saobračajni institut CIP v. Komise

(Věc T-227/12) (¹)

(„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na služby — Vyloučení žalobce z nabídkového řízení — Zrušení nabídkového řízení po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 9/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Bělehrad, Srbsko) (zástupce: A. Lojpur, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a E. Georgieva, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení výběrového řízení EuropeAid/131854/C/SER/RS týkajícího se vypracování technické dokumentace k projektu modernizace železnice „Výstavba nového jednotného obchvatu trati Niš ze stanice Robna do stanice Sicevo“ (Úř. věst. 2012/S 65-104847) v rozsahu, v němž byl žalobce vyloučen z účasti na veřejné zakázce a žaloba na náhradu škody směřující k náhradě škody údajně utpěné žalobkyní v důsledku tohoto vyloučení

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i náhrada nákladů řízení vzniklých žalobci v souvislosti s tímto řízením.

(¹) Úř. věst. C 227, 28.7.2012.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 16. listopadu 2012 — Akzo Nobel a další v. Komise

(Věc T-345/12 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Zveřejnění rozhodnutí konstatujícího porušení článku 81 ES — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s informacemi poskytnutými Komisí na základě jejího oznámení o spolupráci — Návrh na předběžné opatření — Naléhavost — Fumus boni juris — Zvážení zájmů“)

(2013/C 9/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nizozemsko), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Švédsko) a Eka Chemicals AB (Bohus, Švédsko) (zástupci: C. Swaak a R. Wesseling, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, M. Kellerbauer a G. Meessen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2012) 3533 final ze dne 24. května 2012, kterým se zamítá žádost o důvěrné zacházení podaná společnostmi Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB a Eka Chemicals AB na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže 2011/695 (Věc č. COMP/F/C.38.620 — peroxid vodíku a perboritan), a návrh na vydání předběžných opatření, podle nichž má být nadále důvěrně zacházeno s určitými údaji o žalobkyních, pokud jde o rozhodnutí Komise 2006/903/ES ze dne 3. května 2006 o postupu podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA (Věc č. COMP/F/C.38.620 — peroxid vodíku a perboritan) (Úř. věst. L 353, s. 54).

Výrok

- 1) *Vykonatelnost rozhodnutí Komise C(2012) 3533 final ze dne 24. května 2012, kterým se zamítá žádost o důvěrné zacházení podaná společnostmi Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB a Eka Chemicals AB na základě článku 8 rozhodnutí 2011/695/EU předsedy Evropské komise ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Věc č. COMP/F/C.38.620 — peroxid vodíku a perboritan) se odkládá.*
- 2) *Komisi se nařizuje, aby v případě společností Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals holding a Eka Chemicals nezveřejňovala podrobnější znění svého rozhodnutí 2006/903/ES ze dne 3. května 2006 ohledně postupu podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA. (Věc č. COMP/F/C.38.620 — peroxid vodíku a perboritan), než je znění, které zveřejnila na své internetové stránce v září 2007.*
- 3) *Ve zbývajících částech se návrh na předběžné opatření zamítá.*
- 4) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení soudce Tribunálu příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních ze dne 14. listopadu 2012 — Intrasoft International v. Komise

(Věc T-403/12 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Nabídkové řízení — Odmítnutí nabídky — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)

(2013/C 9/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Intrasoft International SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a E. Georgieva, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Zastoupení Evropské unie při Srbské republice ze dne 10. srpna 2012, kterým byla zamítnuta nabídka podaná žalobkyní v rámci výzvy k podávání nabídek EuropeAid/131367/C/SER/RS na zakázku technická podpora pro srbskou celní správu v rámci modernizace celního systému (JO 2011/S 160-262712), a dále rozhodnutí Zastoupení Evropské unie při Srbské republice ze dne 12. září 2012, kterým byla žalobkyně informována, že hodnotící komise doporučila, aby byla zakázka přidělena jinému uchazeči.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 25. října 2012 — Tridium v. OHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Věc T-467/12)

(2013/C 9/70)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tridium, Inc. (Richmond, Spojené státy) (zástupce: M. Nentwig, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: q-bus Mediatektur GmbH (Berlín, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 2. srpna 2012 ve věci R 1943/2011-2; a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „SEDONA FRAMEWORK“ pro výrobky zařazené do třídy 9 —
Příhláška ochranné známky Společenství č. 9067372

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní obrazová ochranná známka „~sedna“ pro výrobky zařazené do třídy 9

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce v celém rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. října 2012 — Meta Group v. Komise

(Věc T-471/12)

(2013/C 9/71)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Meta Group Srl (Řím, Itálie) (zástupci: A. Bartolini, V. Coltelli a A. Formica, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oznámení D.G. Enterprise and Industry Evropské Komise č. 939970 ze dne 2. srpna 2012 obdržené žalobkyní dne 20. srpna 2012 a podepsané ředitelem oddělení 'Industrial Innovation and Mobility Industries', jehož před-

mětem je 'launch recovery procedure to FP5-FP6 payment contracts no. 517557 IRE6 INNOVATION COACH, 517539 IRE6 MARIS, 517548 IRE6 RIS MAZOVIA, 030583 CONNECT-2-IDEAS, 039982 EASY, 014660 RIS MALOPOLSKA, 517529 IINNSOM, 014637 RIS TRNAVA and 014668 RIS WS' podepsané ředitelem Dr. Carlem Pettinellim, kterým bylo sděleno rozhodnutí Komise 'to recover the amount of EUR 345 451,03 EUR under the above agreement'.

A případně:

- zrušil oznámení D.G. Enterprise and Industry Evropské Komise č. 660283 ze dne 1. června 2012 podepsané ředitelem oddělení „Industrial Innovation and Mobility Industries“, jež se týká stejné věci a které je napadáno i jako interní akt v rámci řízení o vymáhání, jež bylo ukončeno přijetím opatření uvedeného v předcházejícím bodě;
- zrušil oznámení ze dne 27. září 2012, jehož předmětem je započtení částky dlužné v důsledku vymáhání na kreditní částky příslušející žalobkyni v rámci těchto projektů, na které byly poskytnuty granty;
- zrušil oznámení ze dne 27. září 2012, jehož předmětem je započtení částky dlužné v důsledku vymáhání na kreditní částky příslušející žalobkyni;
- zrušil oznámení Budget Execution (general budget and EDF) Evropské komise ze dne 10. října 2012, kterým bylo žalobkyni oznámeno započtení na další kreditní částky v celkové výši 294 290,59 EUR;
- zrušil všechny předchozí, následné nebo související akty.

A v důsledku toho:

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení ve výši 294 290,59 EUR, spolu s částkou 54 705,97 EUR, jakož i náhradu vzniklé škody.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba se týká grantových dohod uzavřených mezi žalobkyní a Komisí v rámci „pátého a šestého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj Evropské unie“.

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení článku 1.1 grantové dohody, z porušení zásady přiměřenosti a ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.

— V této souvislosti se uvádí, že žalobkyně podala důkaz o tom, že odměny svých společníků-poskytovatelů plnění jsou plně v souladu s tržními hodnotami, jakož i s odměnami částečně samostatně výdělečně činných pracovníků a zaměstnanců, kteří vykonávají podobné činnosti. Krom toho zaměstnávání zahraničních odborníků zabývajících se činnostmi souvisejícími s předmětnými projekty na základě smlouvy, jejímž předmětem je koordinovaná a pokračující spolupráce, je zcela legitimní.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality správního opatření, jakož i z porušení zásady řádné správy, transparentnosti a stanovení kritérií předem.

— V této souvislosti se uvádí, že existence vícera kritérií použitelných pro účely stanovení metody výpočtu odměn měla vést správní orgán k přijetí kritéria nejpříznivějšího pro jednotlivce. Poté, co se zjistilo, že na italském a evropském trhu existují značně rozdílné sazby pro stejné služby, bylo vhodné upřednostnit řešení, které mohlo způsobit nejmenší možnou újmu ze strany správního orgánu.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady přiměřenosti správního opatření z důvodu zjevné rozpornosti a nerovného zacházení.

— V této souvislosti se uvádí, že ze skutečnosti, že napadené opatření zakládá vymáhání na protiprávnosti metody výpočtu způsobilých nákladů a odměn, je zjevná jeho rozpornost s rozhodnutími dříve přijatými Komisí, jelikož stejná metoda výpočtu, jež je vytýkána, byla považována Komisí za hodnou kladného posouzení.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady legitimního očekávání, zásady dobré víry, jakož i zásad ochrany nabytých práv, právní jistoty a povinnosti řádné péče.

— V této souvislosti se uvádí, že jednání Komise vyvolalo u žalobkyně legitimní očekávání, neboť rozhodnutí správního orgánu uzavřít grantovou dohodu týkající se projektu ECOLINK + 'in accordance with the solution elaborated to the noteworthy findings of a recent audit report' a rozhodnutí přijmout následný dodatek k této dohodě, že — co se týče akcionářů — musí být použita 'the methodology annexed to the contract and the relative costs are reported in the company's books', ukazují, že bylo možné dovodit, že Komise fakticky již vyjádřila svůj souhlas s metodou výpočtu nákladů navrhovaných společností META.

5) Pátý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění, porušení zásady kontradiktornosti, zásady řádné správy, postupů stanovených grantovou dohodou, jakož i etického kodexu státní správy.

Žaloba podaná dne 31. října 2012 — Giorgis v. OHIM — Comigel (tvar pohárů)

(Věc T-474/12)

(2013/C 9/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Giorgis (Milán, Itálie) (zástupci: I. Prado a A. Tornato, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Comigel SAS (Saint-Julien-lès-Metz, Francie)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 26. července 2012 ve věci R 1301/2011-1 a

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: trojrozměrná ochranná známka znázorňující tvar pohárů pro výrobky zařazené do třídy 30 — zápis ochranné známky Společenství č. 8132681

Majitel ochranné známky Společenství: žalobce

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: návrh na prohlášení neplatnosti byl založen na důvodech pro zamítnutí zápisu podle čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a d) nařízení Rady č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 3 nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. října 2012 — LaserSoft Imaging v. OHIM (WorkflowPilot)

(Věc T-475/12)

(2013/C 9/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Německo) (zástupce: J. Hunnekuhl, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. ledna 2012 a ze dne 6. srpna 2012 (věc R 480/2012-4) v rozsahu, v němž jimi byla zamítnuta přihláška ochranné známky žalobkyně ze dne 29. srpna 2011, a uložil žalovanému, aby zapsal slovní ochrannou známku „WorkflowPilot“ do rejstříku ochranných známek Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „WorkflowPilot“ pro zboží a služby ve třídách 9, 41 a 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 10 223 774

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí námítky

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c), jakož i čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 31. října 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland v. Komise

(Věc T-476/12)

(2013/C 9/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a C. Dittrich, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil konkludentní rozhodnutí Komise ze dne 4. září 2012 (spisová značka GestDem č. 3273/2012), kterým byl odepřen přístup k údajům Umweltbundesamt (spolkový úřad pro životní prostředí) Spolkové republiky Německo, které tento úřad v souvislosti se zařízeními žalobkyně předložil Evropské komisi v rámci seznamu zařízení na území Německa, na která se vztahuje směrnice 2003/87/ES, který byl Komisi předložen podle čl. 15 odst. 1 rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. dubna 2011 (2011/278/EU),

— podpůrně zrušil konkludentní rozhodnutí Komise ze dne 25. září 2012 (spisová značka GestDem č. 3273/2012), kterým byl v každém případě odmítnut přístup k požadovaným informacím,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody:

1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 (1)

Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že nebyly splněny podmínky pro prodloužení lhůty pro zodpovězení její druhé žádosti, z tohoto důvodu již 4. září 2012 existovalo zamítavé rozhodnutí Komise.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 první věty nařízení (ES) č. 1367/2006 (2) ve spojení s čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001

Žalobkyně tvrdí, že konkludentní zamítnutí její žádosti je v rozporu s čl. 3 první větou nařízení č. 1367/2006 ve spojení s čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, protože na základě těchto předpisů má nárok na přístup k požadovaným informacím o životním prostředí, a že důvody pro zamítnutí, které je třeba vykládat restriktivně, nejsou dány.

Žalobkyně má za to, že se neuplatní výjimka podle čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení č. 1049/2001. Požadované dokumenty se vztahují výlučně k údajům, které byly Komisi předloženy Spolkovou republikou Německo, a ne probíhajícího procesu přezkoumávání těchto údajů Komisí. Obavy z vážného ohrožení rozhodovacího procesu Komise proto nejsou na místě.

Žalobkyně dále tvrdí, že i dosud nepředložené stanovisko dotázaných orgánů nepředstavuje důvod pro zamítnutí její žádosti. V této souvislosti uvádí, že výjimku podle čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 není možné vykládat natolik široce, že tento článek poskytuje dotyčnému členskému státu právo veta, na základě kterého by tento stát mohl podle volné úvahy odporovat poskytnutí přístupu k požadovaným dokumentům. Toto by bylo v rozporu s cílem Aarhuské úmluvy, kterým je vytvoření a podpora transparentnosti v rámci rozhodování o otázkách životního prostředí.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Jako poslední žalobkyně tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

Žaloba podaná dne 3. listopadu 2012 — GOLAM v. OHIM — Pentafarma (METABOL)

(Věc T-486/12)

(2013/C 9/75)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sofia Golam (Atény, Řecko) (zástupce: N. Trovas, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA (Prior Velho, Portugalsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl této žalobě, jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. července 2012 ve věci R 1901/2011-1;

- zamítl předmětnou námitku a vyhověl jejímu návrhu v plném rozsahu;

- uložil protistraně náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „METABOL“ pro výrobky a služby tříd 5, 16 e 30 — ochranná známka Společenství č. 888 5287

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: portugalská slovní ochranná známka „METABOL-MG“ zapsaná pod č. 241841 pro výrobky třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2012 — CITEB a Belgo-Metal v. Parlament

(Věc T-488/12)

(2013/C 9/76)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cit Blaton SA (CITEB) (Schaerbeek, Belgie) a Belgo-Metal (Wetteren, Belgie) (zástupce: R. Simar, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;

- zrušil rozhodnutí, kterým Generální ředitelství Evropského parlamentu pro infrastrukturu a logistiku vyřadilo dne 7. září 2012 nabídku žalobkyň a zadalo zakázku jinému uchazeči a o kterém byly žalobkyně informovány dopisem ze 7. a 18. září 2012;

- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 89 odst. 1 a 2 a článku 92 finančního nařízení⁽¹⁾, čl. 135 odst. 1 a 5 prováděcího nařízení⁽²⁾ a článku 49 směrnice 2004/18⁽³⁾, jakož i zásady hospodářské soutěže, zásady transparentnosti, zásady rovnosti, zásady proporcionality a zásady přesnosti, jelikož napadené rozhodnutí neobsahuje zprávu vypracovanou hodnotícím výborem, jež představuje důvod rozhodnutí, a žalobkyně tak nemohou ověřit řádnost přijaté nabídky.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění,

článku 100 odst. 2 finančního nařízení, dokumentů týkajících se zakázky a ustanovení upravujících zadání zakázky, jelikož napadené rozhodnutí není zevrubným a odpovídajícím způsobem odůvodněno, neboť neobsahuje informace ze zprávy hodnotícího výboru.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

